

BİNBİR ROMAN

Cilt: 3 - Sayı: 72 - 25 Kuruş

28 - Eylül - Çarşamba - 1949

BUNLARI SENİN İÇİN
YAPTIĞIMI SANIYORSAN
ALDANI... SİBİLLA...

AŞKIN ZAFERİ

SEN HELEN NEYE TIT-
RIYORSUN SANA

BENDEN
FENALIK
GEL
MEZ.

ALTES
BANA DO-
KUNMAYI.
NIZ.

HELEN BURASI
SANA YAKIŞMIYOR.
SENİ SARAYIMA
GÖTÜRECEĞİM.

AŞLA SİZİN
İLE GELMİYE
CEĞİM.

TUHAŞ ŞEY! SEN ARTIK BENİM
EMRİMDE OLDUĞUMU BİLMİYOR
MUSUN? HEM BEN
SENİ SEVİYORUM..
SENİ KALBİMİN
KRALİÇASI YAPACAĞIM

HAYIR!

NEDEN HEM GÜZEL HEM HIRÇIN
SIN..

GÖZLERİNİ HIRS BÜRÜYEN MİHRACE
HELEN'İ ZORLA ÖPMEĞE KALKTI.

İMDAT
İMDAT
SİBİLLA

SİBİLLA HELENİN İMDADINA KOŞTU.

BIRAK ONU
ALÇAK HERİF!

SENİ SARIŞIN YILAN
SENİ.. GÖZLERİMİ OYA
CARTIN..

HELEN!
ÖLDÜRÜ-
YOR BE-
Nİ

KATİL!

HELEN HIZLA MIHRACENİN
ÜZERİNE ATILDI, VE HANÇE-
RİNİN DÜŞMESİNE SEBEP
OLDU.

17/2

ALTES! DAHA
FAZLA ISRAR
EDECEK OLUR.
SANIZ İNTİHAR
EDERİM.

PEK ÂLÂ! BENİ
MAĞLUP ETTİNİZ..
FAKAT HELEN FİK-
RİNİ DEĞİŞTİRİNCEYE
KADAR BEN DE SİZİ
BURADAN DIŞARIYA
BIRAKMIYACAĞIM.

KAPIDA..

HEM SONRA BU KAPİYİ KİLİTLE-
REK ANAHTARINI NEHİRE ATTIRA.
BİLİRİM. BU ŞEKİLDE CAN ÇEKİŞ.
MENİZİN KISA SÜRMESİNİ TE-
MENNİ EDE-
RİM.

ALÇAK!

İKİ KADIN HÖC-
REYE GİRMEK
ZORUNDA KALDILAR.

SAKİN OLUN KONTES..
DELİNİN BİRİ.. GÖR-
MÜYDÜR MÜSÜN?

HAYIR.. DELİ DEĞİL..
ELİNDEKİ KUWET. VE DAMARLARIN-
DAKİ ŞEHVET ONU BU HALE KOYU-
YOR. ONU BU KADAR SEVDİKTEN
SONRA NASIL NEFRET

EDİRD-
RUM

72/2

SONRA ARAYA BİR SESSİZLİK ÇÖKTÜ
İKİ KADIN BİRBİRİNİN RAKİBİ OLDUK-
LARINI HATIRLADILAR.

ÖDEŞTİK. SİZ
DE AYNI ŞEYİ YA.
PARAK BENİ KUR.
TARDINIZ.

KONTES.. SİZE ŞÜKRAN
BORCUM VAR. BENİ
ONUN ELİNDEN KUR.
TARDINIZ.

ARKASI VAR

Mr. Albert Stivens, hemcinsle-
rının baş tuvaletleriyle uğ-
raşmanın pek kazançlı bir iş
olmadığını anladığı andan itibaren
kadın berberliği yapmayı aklına
koymuş ve bu sefer karısından da
istifade etmeye karar vermişti.
Hemen vitrinini mumdand yapılmış
kadın büstleri ve en son moda ren-
garenk saç modelleriyle doldurdu.
Artık hem eskisinden kat kat fazla
para kazanacak, hem de o güzel
başları büyük ve yepyeni bir zevk-
le süsleyecekti.

O akşam karısı bir köşeye çe-
kilmiş, eski çorapları yamarken,
berber de sabit nazarlarla onu sü-
züyordu. Tasavvurlarından Matil-
da'ya da bahsetmek zamanı gelmiş-
ti. Birdenbire: «Bir fikrim var,
sevgilim!» diyerek heyecanla söze
başladı. «Saçlarının rengini ve
biçimini, meşhur film yıldızı Lillian
Langwoodunkilere benzetmeyi dü-
şünüyorum, ne dersin?»

Matilda Stivens, otuz yaşlarında
kadar, kızıl saçlı, sevimli bir ka-
dıydı. Evdeki işlerini bitirdikten
sonra dükkâna giderek kasanın ba-
şına oturur ve daima bir berber ka-
rısı olmakla gurur duyardı.

Bütün dünyanın tanıdığı bu ro-
mantik kumrallar kraliçesinin adı-
nı birçok defalar o da işitmişti.
Hayretle sordu: «Peki ama, buna
ne lüzum var?»

Berber ateşli bir sesle izahat
vermeğe başladı: «İş icabı, karıcı-
ğım. Lillian Langwoodun saçlarının
renginde yeni bir boya yaptığını
sana söylemiştim. Sen, eğer saçla-
rının rengini bu boya ile değiştirmiş
olduğun halde kasada durursan bu,
dükkânımız için eşsiz bir reklâm
olur.»

Kadın düşüneceğini söyledi ve
ertesi gün ilk işi hemen bir sine-
maya koşarak tanınmış artistin en
çok sevilen filmlerinden birini dik-
katle seyretmek oldu. Lillian bura-
da, Makedonya orduundaki süvari
yüzbaşılardan birinin, zalimelerin
eline düşmüş zavallı nişanlısı ro-
lündeydi ve hakikaten şahaneydi.
Matilda kararını verdi, kocasının
dediğini yapacaktı. Hem de hiç va-
kit geçirmeden...

Berberin işleri birkaç gün için-
de, hayret edilecek derecede düzei-

SAÇ MODASI

Nakleden: Semih DEMİRCİ

mişti ve Mrs. Stivens'e yani dola-
yısıyla Lillian Langwood'a benzemek
için dükkânı dolduran süs merak-
lısı kadınların ardı arkası kesilmek
bilmiyordu.

Fakat bu yeni saç tuvaletiyle
beraber Matilda'nın huylarında da
bazı değişiklikler olmağa başlamış-
tı. Eskiden böyle şeylerle hiç alâ-
kadar olmazken şimdi artık hiçbir
filmi kaçırmıyordu. Haline bir dur-
gunluk gökmüş, enerjisi azalmış,
hareketleri ağırlaşmıştı. Bambaş-
ka bir insan olmuştu âdeta. Ev iş-
lerine elini bile sürmüyordu. artık.

Bir akşam sofrada yemeğin so-
nu yaklaştığı halde henüz tadına
bile bakmadığı çorba kâsesine
gözlerini dikmiş, genesi avuçlarının

nün kendisinden en çok bahsedilen
insanı olmuş ve bu gibi eğlenceler-
den pek hoşlanan berber de ilk fır-
satta bu siyah gözlü âfeti görmeyi
aklına koymuştu. Nihayet bir gece
karısı ile beraber kastanyetli İsp-
panyol dilberini seyretmek imkânı-
nı buldular.

Eve dönerken Stivens, gözleri
tuhaf bir parıltıyla ısıldayan Matil-
da'ya dönerek: «Ne fevkalâde bir
kadın, değil mi?»

Matilda dudak büktü: «Öyle mi
dersin?»

«Tabii ya, Hele kehribarlar ka-
dar siyah saçlarına hayran oldum.
Zaten...» Birdenbire durdu. Kafa-
sında yepyeni bir fikir doğmuştu.
«Dolores de Vega bambaşka bir

Artistler gibi giyinebilmek
için kocasını masraftan
masrafa sokmakla kal-
mıyor. Elâlemi de kendi-
ne güldürüyordu.

inde, derin derin düşünüyordu.
Stivens endişeyle sordu.

«Ne o? Hasta mısın yoksa?»

Matilda sadece başını salladı.

Kocası: «Patatesten biraz al
bari.»

diye ısrar etti. «Türşü da gayet
güzel olmuş.»

Kadın cevap vermeden yerinden
kalktı ve ocağın yanındaki divana
uzanarak kumral başını elindeki
kitabın sayfelerine yaklaştırdı.

Stivens hayretler içindeydi. Ma-
tilda'nın edebiyata meraklı oldu-
ğunun ilk defa farkına varıyordu
çünkü.

«Güzel bir kitap mı?»

Gene cevap yoktu.

Albert kolay kolay yılmazdı.
Esasen o anda tecessüsü her şeyin
üstündeydi.

«Adı ne,»

Matilda boğuk bir sesle ve
başını kaldırmadan mırıldandı:

«Kibarlığın Sırrı.»

O sırada Londra'da bulunan
meşhur dansöz Dolores de Vega,
«Operadaki Ölüm» adlı piyeste ka-
zandığı büyük muvaffakiyetle, gü-

moda yaratacak karıcığım,» diye
atıldı. «Dün bir kaç şişe siyah boya
aldığımı biliyorsun. İster misin se-
nin de saçlarına aynı rengi verelim.
Eminim ki böyle yaptığımız takdir-
de müsterilerimiz bir misli daha
artacaktır.» Bir altın madeni keş-
fetmiş kadar heyecanlıydı.

Matilda o kadar istekli görün-
memeğe çalışarak cevap verdi:

«Nasıl istersen...»

Berber haklıydı. Bu yeni tecrübe
de muvaffakiyetle neticelenmiş ve
kuzguni siyah saç modası almış,
yürümüşü. Fakat aynı zamanda
Mrs. Stivens'in zevklerine de bü-
yük değişiklikler olmaya başlamış-
tı. Meselâ eskiden frapan renklerden
nefret eden kadın, sokağa kıp-
kırmızı bir elbise üzerine kanarya
sarısı bir şal örterek çıkıyor ve Do-
loresvâri giyinebilmek için kocasını
masraftan masrafa sokmakla kal-
mayıp kendisini de elâleme gülünç
ediyordu.

Bir gün berber karısına buka-
dar fazla makyajın lüzumsuz oldu-
ğunu söyleyecek oldu, fakat Matil-
da elini kalçasına dayadı, boynunu

dikleştirdi ve adamcağızı yan gözle
baştan aşağı süzdü. Stivens bu alış-
ık olmadığı muamele karşısında
şaşıp kalmıştı. Hiç sesini çıkar-
madan düşünceli bir tavırla uzak-
laştı.

Akşam yemeğinde Stivens bir-
denbire yüzünü buruşturarak sor-
du:

«Bu etin içinde ne var, Allah-
aşkına.»

«Sarımsak...»

«Bu da nereden aklına geldi?
Ete sarımsak konur mu hiç...»

«Dün bir gazetede okudum. Çok
sihhi olduğu için İspanyada ye-
meklere daima sarımsak ilâve e-
derlermiş.»

Mr. Stivens tabağını iterek:
«Çin'de de fare yerlermiş» dedi.. ve
sofrayı terketti. Biraz sonra da,
mutfakta bulaşık yıkamakta olan
karısının Karmen'den parçalar mı-
rıldandığını duyarak çileden çıktı.
Ertesi sabah yataktan kalktığı
zaman kahvaltısının hâlâ hazırlan-
mamış olduğunu gören berber, Ma-
tilda'nın bu işle uğraşacak yerde
bir deste iskambil kâğıdı ile oynadığını görünce hayretler içinde
kaldı.

«Ne yapıyorsun?»

Kadın esrarengiz bir tavırla:
«Falima bakıyorum» diye cevap
vererek kartları açmağa devam et-
ti ve birdenbire yerinden fırlayarak
neşe ile haykırdı: «Seni çok sevi-
yorum, Albertyğim. Beni kırmaya-
cağını biliyordum zaten.» Bir yan-
dan da bütün bunlardan hiçbir şey
anlamayan adamcağızın boynuna
sarılarak onu bir öpücük yağmuru-
na boğmağa başlamıştı.

Stivens iyice afallamıştı. Keke-
ledi.

«A... Anlayamadım...»

«Kâğıtlar bana, evvelki gün
Newton'un mağazasına ısmarladığ-
ın kitaranın parasını ödeyeceğini
söylüyorlar. Kocacığım, sen erkek-
lerin en iyisisin...»

Yeni yaptırdığı siyah kadife en-
tarisinin uzun ve bol etekleri, çok
yüksek topuklu ayakkabıların üs-
tünde acayip bir biçim alan bacak-
larına dolanarak dansediyordu.

Zavallı berber kendini sokağa
dar attı ve dükkâna varınca boya
şişelerinin karşısında durarak uzun
uzun düşündü. Bu işe mutlaka bir
çare bulmalıydı, yoksa mahvola-
caktı.

Eve döndüğü zaman karısını ki-
tara kutusunun başında buldu.

Tatlı bir sesle: «Matilda» dedi.
Bugün Saç Tuvaletleri mecmua-
sında, sarı saçların gene moda ol-
duğunu okudum. Senin saçlarının
asıl rengi de sarıydı. Hatırlıyorsun
değil mi, sevgilim?»

«Öyleydi galiba...»

«Bence sana en ok yakışan renk
de buydu zaten. Hem seninle ilk
tanıştığımız gün en çok beğendiğim
tarafının saçların olduğunu sana
söylemiş miydin bilmem. Şimdi
onlara gene eski rengini verirsek
bu aynı zamanda dükkânımızın da
menfaati icabı olur.»

Matilda: «Peki» diye cevap ver-
di. Mademki moda öyleydi, ona ne
demek düşerdi. «Fakat sen de ki-
taranın parasını vereceksin değil
mi?»

«Şüphesiz. Yalnız bilirsin ki
Newton madrabazın biridir ve mal-
larını sermayesinin en aşağı iki
katına satar. Onun için şimdi bunu
geri yollayalım. Şehirde bu işlerle
uğraşan bir arkadaşım var, çıktığı
seyahatten on beş güne kadar geri
dönecek. O zaman daha iyi bir ki-
tara alacağımıza söz veriyorum.»

Biraz sonra, müsterih adımlarla
dükkânına doğru ilerleyen berber:

«Yakayı ucuz kurtardık» diye
şünüyordu. «Ayağıma giyecek de-
liksiz bir çift çorabım bile kalma-
mıştı...»

HAFTA

Aktüalite
Siyaset
Sinema
Mizah
Spor
Roman
Hikâye
Röportaj

30 EYLÜLDE
ÇIKIYOR

Mrs. Halsted, — «Yok, kızım. Bu iş zorla olmaz. Mademki oda senindir, senin istediğin gibi olmalıdır. Nasıl olsa güzel ve süslü şeylere yakında alışsın. Ama bu matem kıyafetinden derhal sıyrılman lazım. Sana ilk fırsatta güzel ve yaşına munasip şeyler hazırlatalım.»

Vilâ'nın gözleri gölgelendi. Genç kız hafifçe dudaklarını ısırarak, «Ama, Mr. Nort size söylemedi mi» diye sordu. Çok sevdiğim birini kaybettim. Onun için şimdilik matemden çıkamam.»

— «Anlıyorum, kızım. Bizden evvelki haminden bahsediyorsun, değil mi? Ama o hayatı artık geride bıraktın. Burada yeni bir insan-sın. Maziyi nekadardaki unuttur-san bu hayata alışman okadar kolaylaşır.»

Vilâ ayağa kalktı. O hem uysal hem de inatçı tavrıyla,

— «Çok iyi kalbli ve düşüncelisiniz,» dedi. «Korkarım ki sizin başınıza büyük bir belâ kesileceğim. Buraya gelmekle birçok değişikliklere razı olmam icabedeceğini biliyordum. Ama bazı şeyler var ki onlara kat'ıyyen boyun eğemem. Meselâ babamı unutmaya asla razı olamam. Onun benim için nekadardaki kıymetli olduğunu bilemezsiniz. Benim iyiliğimi istediğinizi biliyorum. Ama babam benim her şeyimdi, onu unutamam!»

Mrs. Halsted kalktı ve gene dudaklarıyla Vilâ'nın yanına dokundu.

— «Peki, kızım. Zaten kıyafet meselesi ehemmiyetli değil. Onu sonra da halledebiliriz.»

Vilâ onun peki demesine rağmen henüz davanın kazanılmadığını biliyordu. Mrs. Halsted'le mücadele etmek, insanın başını granit bir duvara vurma gibi bir şeydi.

Odasına kapanan kız yalnızlığını, kimsesizliğini ve bu yeni ve manasız hayata nekadardaki yabancı olduğunu ilk defa olarak tam manasıyla idrak etti. Başını yastığa gömerek biraz ağladı. Ama sonra kendini tuttu. Oyunu yarı yerinde terketmek asla olmazdı!

VIII

Vilâ Zincire Vuruluyor (?)

— «Ey, küçük akrabanızı nasıl buldunuz, bakalım?»

Mason Nort'un gülerken sorduğu bu suale Mr. Ripley Halsted, «Biraz değişik olmakla beraber son derece sevimli ve akıllı bir hanım» diye cevap verdi. «Hele, bu sun'i, yapmacık ve sahte muhitte, onun gibi açık sözlü, samimi bir insan görmek insanın bayağı yüreğini tazeliyor.»

Mrs. Halsted lâfa karıştı:

— «Güzel ama, kız sosyete icabatından hiç, ama hiç anlamıyor. Anlamağa gayret ettiği de yok!»

— «Orası öyle. Nefesim tükeninceye kadar konuştum. Etiket-ten, cemiyet hayatının kaidelerinden bahsettim. Ama nafi! Eğer söylediğim şeyler için mantıklı bir sebep varsa kabul ediyor. Yoksa, taş çatlasa kabul etmiyor.»

Halsted, «Zamanla öğrenir, nasıl olsa» dedi. «Hiç olmazsa huysuz ve dik başlı değil. Dedğin gibi mantıklı lâf oldu mu dinliyor. Oralarda geçirdiği hayat nekadardaki vahşi, başıboş olursa olsun kızın irsi asaletini, temizliğini bozmamış. Ancı'nın öyle bir yaşayışa tahammül edebileceğini zannetmem ama Vernon oralara gitse belki adam olur.. Genç Tod'a baksana!»

Avukat, «Körn Tod mu?» diye sordu. «Ben onun Meksikada olduğunu bilmiyordum.»

— «Larkin söyledi. Birkaç ay evvel petrol kuşağına gitmiş. Belki Vilâ ile karşılaşmışlardır, bile. Larkin onu methede ede bitiremiyor.»

Mrs. Halsted gene ilk bahse dö-

Aşk ve Macera Romanı: 12

nerek, «Ama Vilâ bana biraz nankör gibi geliyor» dedi. «Bizim eve gelip sığınmayı minnetle karşılayacağımız yerde, iki tarafın da mümkün mertebe tahammül edeceği zarurî bir vaziyet sayıyor. İnsan öyle vahşi bir yerden alınıp getirilmiş kimsesiz, zavallı bir mahlûkun, böyle bir yere gelince sevincinden uçacağını sanıyor. Ama nerdeee?»

Mason Nort, «Limasito'da onu geçirmeğe gelenleri görseydiniz kimsesiz zavallı demezdiniz» diye cevap verdi. «Bütün şehir halkı sükûn etti. En aşağılık meleze gelinceye kadar ona herkes âdeta tapıyor. Kızı iyi yetiştirmesini bilirse harikulâde bir mahlûk yaratacağımızdan eminim!»

Vilâ ayağa kalktı. O hem uysal, hem de inatçı tavrıyla...

Mrs. Halsted kaşlarını kaldırdı, «Evet, ama, dediğiniz gibi iyi yetiştirmesini bilsek. Ben şahsen bu hususta mağlûbiyetimi ilân ediyorum. Dün matemden çıkmayı doğrudan doğruya reddetti. Önce sinirlendim ama sonradan memnun da olmadım değil. Bu bahaneyle onu bir müddet kimse içine çıkarmayız. Evvelâ doğru dürüst konuşmasını öğrenir. Sonra o babam dediği şahısla da âdeta iftihar ediyor. Eski muhitinden ve öyle bir şahısla alâkası olmasından utanmak aklının ucundan bile geçmiyor.»

Mason Nort güldü.

— «Bu bahsi hiç açmamamı tavsiye ederim, İren. Ben söyle bir dokunayım dedim, pişman oldum. Üvey babası Centilmen Ceof'un karakteriyle dedesinin karakteri arasında yaptığı mukayeseyi bir dinleseydiniz muhakkak ki gözleriniz açılırdı. Vilâ'nın söylediklerini hülâsa etti. Ripley Halsted'in dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. Mrs. Halsted,

— «Öyleyse hiç münakaşaya gelmez» dedi. «Sadece bu mesele-

den hiç bahsetmeyiniz, olur biter. Deddiğiniz gibi hiç olmazsa mantıklı söz dinliyor. Böyle bir muhitte Limasito'da sürdüğü hayatın anlaşılacağına herhalde teslim eder.» Mrs. Halsted biraz duraladı, sonra alını endişeyle kırışarak sözüne devam etti. «Hiç anıyamadığım bir taraf daha var. Mason, bu kızın gibi ne münasebetsiz bir macerası olduğundan emin misin?»

— «Ne demek istiyorsun, İren? Bunu da nereden çıkardın?»

— «Bu sabah aşağıya indiğim zaman onu kahvaltı odasında buldum. Yüzü pembe pembeydi, açık havada dolaşmış yibi.» Ama zaten pembe beyaz bir kız olduğu için önce şüphelenmedim. Aklıma hiç bir şey gelemezdi ki! O da bana bir şey söylemedi. Ama sonradan Vels onun saat dokuz buçukta bir taksiyle eve döndüğünü söyledi.

Vilâ ayağa kalktı. O hem uysal, hem de inatçı tavrıyla...

Herhalde çok erken dışarı çıkmış olacak, zira Vels onun gidişini görmemiş.»

Kocası, «Nereye gittiğini sordun herhalde?» dedi. Mrs. Nort ağzını açıp lâf söyleyecek halde değildi.»

Mrs. Halsted omuz silkti. «Şehirde dolaşmağa gitmiş. Bize haber vermesi icap ettiğini bilmiyormuş. Eskidenberi canı istediği gibi gezip dolaşmağa alışmış!»

Mr. Nort, «Bana da aynı şeyleri söyledi durdu. Bu işle esaslı alâkadar olmalıyız. Trende kırk defa yanımdan kayboldu. Döndüğü zaman da hep sudan cevaplarla geçti.»

— «Ben kendisine burada genç hanımların ailelerinin izni olmadan tek başlarına gezmeğe çıkmadıklarını söyledim. Yolunu kaybedersin dedim. Bir dahaki sefere daha dikkatli olacağına söz verdi. Ama dışarı çıkmam dediği. Haraketlerini bizden gizlemeğe çalışıyor, herhalde. Ama ben onun da icabına baktım. Onu sosyete adamakıllı lanse edinceye kadar, ne olursa olsun, dışarı hiçbir dedi-

kodu sızmamalı!»

Mrs. Halsted'in aldığı bütün tertibata rağmen Vilâ sabahın erken saatlerinde dilediği gibi gidip gelmekte devam etti. Gizli bir işle meşgul olduğu belliydi. Ama bu iş neydi? Genç kız nereye gidiyordu? Bundan kimsenin haberi yoktu.

Yeni akrabalarıyla Vilâ arasındaki ilk mühim çarpışma bir para meselesi yüzünden çıktı.

Mr. Halsted'le Mason Nort Vilâya, dedesinden kalan servetin onun menfaatine nasıl idare edilip işletildiğini anlatıyorlardı. Genç kız bunu dikkatle dinledi, sonra ikisine de teşekkür etti. Bunun üzerine Mr. Nort hafifçe öksürdü ve biraz asabî bir tebessümle,

— «Kızcağızım, şimdi biraz da senin öteki servetinden bahsedelim ve bir anlaşmaya varalım» dedi. Mr. Bagot bana Mr. Centilmen Ceof'un sana iki yüz bin dolardan fazla bir para bıraktığını söyledi. Bir hata yaparak bu parayı sana teslim etmiş. Sen henüz rüştünü isbat etmemiş olduğun için bu parayı yalnız başına idare edemezsin. Onun için biz—»

Vilâ başını hafifçe yana eğerek avukatın gözlerinin içine baktı. «Meksika kanununa göre rüştümü isbat etmiş sayılırım. Babam parayı bana emanet etmiş ya! Dedemden kalan serveti istediğiniz gibi çekin, çevirin, ona bir diyeceğim yok. Ama babamın mirası sadece bana ait olacak.»

Halsted, «Küçük kuzin, biraz düşün» dedi. «On dokuz yaşında bir kız muazzam bir serveti kendi başına idare edemez»

— «Vallahi kuzen Ripley, babamın banka hesaplarıyla üç sene-denberi ben uğraşırım. O herkesten fazla bana güvenirdi. Affedin, babamdan bahsetmemi istemiyorsunuz, biliyorum, ama parayı idare edebileceğimi söylemek istedim de!»

Mr. Halsted, «Vilâ, benim sevgili kızım» diye söze başladı. Ama avukat onu susturdu.

— «Çocuğum, sen bu işi kendi arzunla yapmazsan biz kanun vasıtasıyla parayı senin elinden pekâlâ alabiliriz. Bunu bilmiyor mına muhafaza etmek, hâmin olmak sıfatıyla bizim vazifemizdir. Çok rica ederim bizi üzme. Nankörlük etme!»

Vilâ kızarak, «Nankörlük etmiyorum!» diye bağırdı. «Bana yardım etmek için elinizden geleni yaptığınızı biliyorum. Bunun için size müteşekkirim. Ama bu paranın idaresini size bırakmam. Sırf bir inat, aksilik değil. Emin olun. Bu para benimdir. Babam bu parayı benim şahsıma bıraktı. Paraya ihtiyacım olduğu zaman sorup rica etmek, ne yapacağımı, nereye sarfedeceğimi anlatmak mecburiyetinde kalmaya niyetim yok. Siz zora baş vurursanız ben de direnmesini bilirim. Limasito'dakiler ve oranın kanunu benim tarafımda, bunu da aklınızdan çıkarmayın. Nankörlük etmiyorum. Moris dedenin milyonlarının idaresi sizin elinizde. Ama babamın parası, Moris dedenin servetinin ve bu yeni hayatın bir parçası değil. Onun için size veremem.»

Kızın kararından asla dönmiyeceği gün gibi meydandaydı. İki adam onun dediklerine mecburen boyun eğdiler. Vilâ Moris dışarı çıktı. O zaman Ripley Halsted Mason Nort'a baktı - Mason Nort da Ripley Halsted'e! Sonra dava vekili ciddi ciddi başını salladı ve:

— «Şantaj!» dedi. «Birisinin ağzını tıkmak için para veriyor. O sabah gezintilerinin manası bu. Parayı dilediği gibi idare etmeyi de ondan istiyor. Mazisi hakkında her şeyi öğrendim sanıyordum, ama herhalde bilmediğim bir işler var. İren'in dediği gibi bir aşk macerası filân mı acaba?»

(Arkası 14. sayfada)

Nakleden: S. DERMAN

B arın önünde duran uzun boylu şehirli, ufak para çıkarmak için elini cebine sokarak seslendi:

«Bana bir paket sigara ve bir de ödünç çapa ver Joe»

Joe ellerini önlüğüne kurularak raftan sigarayı alıp uzattı ve bir şey düşünüyormuş gibi başını yana eğdi:

«Çapa mı?» dedi. «Durun hakahım, arka tarafta bir tane olacaktı galiba. Bir yeri mi kazacaksınız?»

Günlerden cumartesiydi ve vakit öğleye yaklaşmıştı. Bira içen diğer müşteriler vaziyeti alâka çekici bularak kulak kabarttılar. Eğer bu sözü yerlilerden biri söylemiş olaydı aldırmaşlardı bile. Fakat bu şehirli centilmen oraya henüz bir gece evvel gelmişti. Hem sonra hanın sahibini «Joe» diye çağırışını da yadırgamışlardı. Zira adam ondan çok yaşlıydı ve yakından tanımadığı kimselerle senli benli olmaktan hiç hoşlanmazdı. Tuhaf bir hali vardı bu şehirlinin. Her istediğini elde etmeye alışmış insanlara benziyordu.

Gene Joe konuştu. «Çapayı hemen şimdi mi istiyorsunuz?»

Şehirli: «Hayır» diye cevap verdi. «Acelesi yok. Bana bir duble bira doldurur musun, lütfen!»

Öteki müşteriler tam biraz önce yarım kalan konuşmalarına devam etmek üzerelerken bu sefer de dünyadaki insanların en müteccesisi olan ihtiyar George'nin çatlak sesini duyarak gülümsediler.

«Hava çapa sallamak için biraz fazla sıcak değil mi efendim?»

Şehirli centilmen: «Öyle mi?» dedi. «Farkında bile değilim.»

İhtiyar George yılmadı: «Hem böyle günlerde toprak pek sert olur.»

«Benim kazacağım yerin sert olacağını hiç zannetmiyorum. İşim de pek uzun sürecek değil zaten.»

George yüzünde sinsi bir ifade olduğu halde sanki her şeyi anlamış gibi sırıttı: «Belli olmaz.»

Onun bu hali şehirlinin pek hoşuna gitmiş olacaktı. Bir kahkaha koyuverdi ve etrafındakilere dönerek göz kırptı. Bundan cesaret alan birkaç açıkgoz bardaklarını bir yudumda boşaltarak mukabele ettiler. Şehirden gelen centilmenlerin cömertliğine alışıktilar çünkü

Yabancı anlayışlı bir adamdı doğrusu. «Beş bira, Joe!» dedi. «Bir de kendine doldur bakalım.»

Herkes memnundu. İçlerinden birisi: «İhtiyar George'a aldırmayın, efendim» diye söze karıştı. «O dai-

ma her şeyi öğrenmek ister..»

Şehirli centilmen: «Öyleyse» dedi. «Anlatayım da meraktan kurtulursun bari. Bu epeyce eski bir hikâyedir. Aranızda Mrs. Moggs, adını duyan var mı hiç?»

George: «Tabii!» diye atıldı. «Ben duydum. On sene önce tepeye çıkan yol üzerindeki evinde oturur ve hiç sokağa çıkmazdı. Bazı kimseler çok parası olduğunu söylüyorlardı. Pek tuhaf bir kadındı.»

Şehirli: «Doğru» dedi. «Çok zengindi ve ben de bunu bildiğim için «Joe'dan çapa istedim.»

George adamın ağzının içine girecekti neredeyse. Gözlerini açmış, merakla dinliyordu Şehirli devam etti:

«Ölmeden önce bütün servetini bahçeyi kuşatan parmaklığın kapısının yanına gömdüğünü öğrenir öğrenmez hemen buraya koştum. Şimdi artık...»

George birdenbire haykırarak adamın lâkırdısını ağzına tıkaı:

«Ne... Ne dediniz? Hay Allah kahretsin. Meğer ben ne budala ne sersem bir herifim... Demek öyle ha: Vay alçak vay...»

Şehirli şaşırılmıştı: «Ne var? Ne oluyorsunuz? Kendinize gelin.»

İhtiyar George'un sesi hiddetle titriyordu: «Ne bayağı bir mahlûk olduğumu daha evvel anlasaydım gösterirdim ben ona. Benim gibi bir adamı kandırdı ha! Bu kadar âdi bir hırsızla nasıl arkadaşlık ettim, sözlerine nasıl inandım Yarabbi!...»

Bir köylü: «Kim bu, George?» diye sordu. «Mrs. Moggs mu yoksa?»

İhtiyar George handiyse ağlayacaktı: «Ne münasebet. İki sene evvel hususî bir otomobil satın alıp şehire giderek herkesi hayrete düşüren o Harry namussuzundan bahsediyorum.»

Şehirli sabırsız bir tavırla: «Bir kelime bile anlıyamadım» dedi. «Ne demek istiyorsunuz, Allah aşkına?»

«Ne mi demek istiyorum? O sünenenin bana böyle bir oyun oynadığını kırk yıl düşünsem aklıma getirmezdim.» Ve heyecanla anlatmağa başladı

«İki sene önceydi Mrs. Moggs'u toprağa vereli bir hafta kadar olmuştı. Bir gün Harry ile beraber kadının evine yeni bir bahçe kaposı takmak için tepeye tırmandık ve kazmağa başladık. Birdenbire Harry'nin yüzü sapsarı oldu ve olduğu yere kıvrıldı. «George» diye inliyordu. «George, ben fena halde hastayım. İçim yanıyor, ölüyorum. Ne olursun, bana biraz brendi getir..»

«Hiç vakit geçirmeden fırlayıp yola koyuldum ve Üç Çan hanına kadar durmamacasına koştum. Nefesim tıkanıyor, kalbim duracak gibi oluyor, fakat ben aldırımıyordum. Gecikirsem arkadaşım ölecekti çünkü. Allah onun belâsını versin...»

İyice meraklanan şehirli sordu: «Sonra ne oldun?»

«Ne mi oldu? Bir şişe brendi

Paul Henreid

Hayatı

Daha ziyade, Charles Boyer gibi, romantik aşk filmlerinde gördüğümüz Paul Henreid 10 Ocak 1908 de Trieste'de dünyaya geldi. Fakat aslen Avusturyalıdır, gayet asil bir aileye mensuptur ve isminin üzerinde bir de «Von» ünvanı vardır. Paul yüksek tahsilini bitirdikten sonra matbuat âlemine atıldı. Bir matbaa açtı, fakat sonra artistliği daha cazip buldu ve sahneye çıktı. Bir müddet Avrupa sahnelerinde oynayan artist oradan İngiltereye geçti. Buradan namı Amerikaya yayıldı ve Paul da Broadway yoluyla en nihayet Hollywood'a ulaştı.

Filmleri

Paul Henreid'in hemen her filmi memleketimizde büyük bir muvaffakiyet yarattı deseler yeridir. Onu ilk önce Michelle Morgan'la Düşman Yumruğu altında Paris'de gördük. Sonra Kazablanka, Lisbon Perisi ve hele Bette Davis'le Aşk Yolcuları filminde büyük bir sükse yarattı. Paul son zamanlarda prodüktörlüğe başladı. İlk olarak baş rolünü kendi yaptığı Hollow Triumph - Beyhude Zafer filminin prodüktörlüğünü yaptı. Bu filmde çifte karakter yaratan yakışıklı artisttin karşısında Joan Bennett oynadı.

Hususiyetleri

Evli ve çocuk sahibi bir adam olan Paul 1,90 metre boyunda, 82 kilo ağırlığında kumral saçlı, mavi gözlüdür. Hollywood'un en kültürlü erkeklerinden biridir. Tenis oynamaya bayılır.

alarak gene koşa koşa döndüm. Harry hâlâ yattığı yerde kıvranıp duruyordu. Bir iki yudum içince birdenbire kendine geldi. Ben de mütemadiyen sırtını okşayarak onu teselli etmeye çalışıyordum. Alçak hırsız!»

George bir lâhza sustu ve sonra: «Bir bira ver, Joe» dedi. Hiç kimseye bir şey söylemiyor ve şehirli centilmenin yüzünden düşen bin parça oluyordu.

Salonu kaplayan sessizliği gene George bozdu:

«Okadar iyi bir arkadaştı ki kendimden şüphe eder, ondan etmezdim. Beni tongaya bastıracağını aklımdan bile geçirmezdim. Fakat görüyorsunuz. Vaziyet gayet

açık, en samimi dostunu atlattı ve paralarla beraber sırta kadem bastı.»

Şehirli centilmen zorla gülümsemeye çalışarak Joe'ya döndü: «Çapadan vazgeçtim» dedi. Onun yerine bir bira daha doldur.» Aynı zamanda George'un bardağını da işaret ediyordu.

Akşam üzeri herkes evine döndüğü halde George hâlâ oradaydı. Bari terkedenerin sonuncusu olmak onun âdetiydi zaten. Tam yerinden kalkarken Joe'nun dik dik yüzüne baktığını gördü.

Adam: «Mrs. Moggs'un bahçe kapısı yeni değil, George» dedi.

George hiddetle kaşlarını gattı: «Pekâlâ. Anladın demek. Öyleyse şu ödünç çapayı şimdi bana ver bakalım.»

Şoför otomobili yolun kenarında durdurdu ve arka tarafta oturan yaşlı bey kapıyı açarak yol kenarındaki iki adama selendi. Boncuk gibi siyah gözleri olan sıksa, asabi adam yaşlı beyin sağ tarafına, iri yarı, mahmur adam da sol tarafına oturdu.

Yaşlı bey ellerini kucagında kavuşturmuştu. Dalgın ve dost gözlerini önce sağındaki sonra da solundaki yabancıya çevirdi. Tatlı bir sesle:

— «İsmim Vandermoor'dur beyler» dedi.

Sıksa, asabi yabancı hemen doğruldu. «Banker Vandermoor'un bir akrabası mısınız?» diye sordu.

— «Evet. Tabir caizse o şerefe nailim.»

Sıksa adam, «öyleyse size yardımımız dokunabilir» dedi. «Değil mi, George?» İri yarı adam başını mahmur mahmur salladı.

Sıksa adam boncuk gözlerini yaşlı beye dikti ve işaret parmağını sallıyarak ezbere bir şey okur gibi,

— «Hiç sevdiğiniz birinin yaş gününü unutup sonradan pişmanlık duyduğunuz oldu mu?» diye sordu. «Bir yıldönümünü, mes'ut bir hâdiseyi unutup da dostlarınızı kırdığınız, gücendirdiğiniz oldu mu?»

Yaşlı adam, «Hakikaten de oldu» diye itiraf etti. «Biraz unutkanımdır. Ama bu dağdağalı devirde hangimiz unutkan değiliz ki;»

Boncuk gözlü adam sırtıttı. «Yerden göğe kadar hakkınız var. Ekseri insanlar unutkan oluyorlar ve bu unutkanlık neticesinden büyük eza duyuyorlar. Çünkü kastı olmayan bu ihmalkârlıkları onların dost kalbi kırmalarına, arkadaş kaybetmelerine sebep oluyor.

«Fakat bir kere düşünün. Birisi çıksa ve bu yükü sizin omuzlarınızdan alıverse. Ufak bir para te-diyesinden başka hiçbir zaman hiçbir düşünce, hiçbir gayret sarfetmeden medenî dünyanın bu en mühim vazifelerinden birini halletmek hoşunuza gitmez mi?»

Yaşlı bey, «Tabii hoşuma gider» dedi. «Kimin olsa hoşuna gider!»

Sıksa adam, «Çok güzel buyurdunuz beyefendi!» dedi. «Arkadaşım, George ile ben şu anda insan-niyete böyle bir hizmet etmek imkânlarını kurmak üzere Los Angeles'e gidiyoruz.

«Müşterilerimiz bize sadece yaş günlerini veya mühim senei devriyelerini hatırlatmak istedikleri şahısların isimlerini bildirecekler. Tebrik veya hediye gönderilecek tarihleri biliyorlarsa söyleyecekler, bilmiyorlarsa biz öğreneceğiz.

«Sonra yakında terfi edecek, nişanlanacak, evlenecek v. s. kimse-lerin isimlerini de verecekler: Biz bu şahıslara münasip zamanda münasip bir hediye göndereceğiz. Ki-me ne gönderdiğimizizi de müşteri-mize yazıp bildireceğiz. Her müş-terinin acentamıza şahsına mahsus bir takvimi olacak. Nasıl buluyorsunuz?» Bu, mühim bir ihtiyacı dolduracak mı doldurmayacak mı?»

Yaşlı adamın gözleri parladı. «Şayanı hayret bir buluş, delikanlı! Parlak bir fikir! Tam bana göre bir şey. İlk müşteriniz olarak beni yazın!»

Sıksa adam, «Gördünüz mü?» dedi. «Sizin gibi daha binlerce insan bu işe sizin kadar sevinecek! Şimdi meselenin en mühim tarafına geliyoruz, değil mi, George?»

George başını gene mahmur mahmur salladı. Boncuk gözlüsü nutka başladı:

— «Mr. Vandermoor, bu tesadüf sizin için de bizim için de çok iyi oldu. Vandermoor ailesinden olduğunuza göre herhalde paranız vardır. Fikrimizin ne kadar parlak olduğunu gördünüz. Böyle bir acentanın muvaffak olmamasına imkân

Hatırlatma Bürosu

Nakleden: N. Yeğınobalı

var mı? Tabii yok! Biraz para verip te bir müddet sonra bu parayı üç misli kârla geri almak ister misiniz? Tabii istersiniz. İşte Mr.

bakayım... beş bin dolar kâfidir.» Yaşlı bey cebinden bir çek defteri çıkardı ve dolma kalemini açtı. Boncuk gözler ıslı ıslı yanıyordu.

«Siz de şoförümle şehre kadar gider büronuzu kurarsınız»

Vandermoor fikir bizden, para sizden. Bu işte bizimle ortak olmak istemez misiniz?»

Yaşlı beyin gözlerindeki parıltı hafifçe söndü. «Hmm» dedi. «Nekadar sermayeye ihtiyacınız var?»

Boncuk gözler, beyin tatlı, dost yüzüne dikildi.

— «Reklâm masrafı, yazıhane kirası, telefon, hizmetçi parası, kâr başlayınca kadar George'la benim nafakam, filân, falan... durun

Yaşlı bey defterin ortasına hesaplar yapmağa başladı. Sıksa adam soludu, bir şey söylemek için ağzını açtı, sonra vazgeçti.

Yaşlı bey birkaç dakika sonra hesaplarını bitirdi. Sakalını dalgın dalgın sıvazlıyarak pencereden dışarı baktı. Sonra başını ağır ağır salladı.

— «Hayır» dedi. «Hesaplarınızda hata var. Acentanızı bulup işe başlıyabilmek için hiç olmazsa on bin

dolara ihtiyacınız var.»

Boncuk gözlüsünün yanaklarına kan yavaş yavaş geri geldi. Mr. Vandermoor çek defterini çevirdi. ve kalemini kaldırdı.

— «Ben çabuk karar veren bir adamımdır» dedi. «Fikrinizin muvaffak olacağına ve sizin bu işi hakkıyla başarabileceğinize kani oldum. İsmi âliniz?» Sıksa adam ismini söyledi. Yaşlı bey çeki yazdı, defterden kopardı ve uzattı.

— «Şimdi benim gideceğim yere varmak üzereyiz. Benimle beraber gelerseniz ufak bir mukavele imzalarınız. Sonra şoförüm sizi şehre götürür. Acentanızı kurarsınız.»

Otomobil şosedan ayrıldı ve bahçe içindeki büyük bir binanın önünde durdu. Üniformalı bir kapıcı muazzam demir kapının kilidini açtı..

Boncuk gözlüsü ansızın eğildi. Demir kapının kenarındaki küçük bronz plâkanın üzerinde «Akıl Hastaları İçin Şifa Yurdu» yazıyordu. Sıksa adam yutkundü ve gözlerini elindeki çekin altını süsliyen büyük ve okunaklı imzaya indirdi.

«Napoleon Vandermoor».

Dudakları bir an müthiş bir hırsla kısıldı. Sonra aptal bir tebessümle gerildi.

— Pekâlâ, Napoleon» dedi. «Kazandın.» Çeki esefle ufak ufak parçaladı ve dışarı attı. «Maamafih sana gene de minnettarız. Hiç olmazsa otomobilin sayesinde polislerle izimizi kaybettirdik. Onlar bizi tekrar buluncaya kadar elbet bir yere saklanırsın.» Kuru kuru güldü. «Belki parlak fikrimizi, senin kadar kolay yutan akli sağlam bir budala da buluruz. Haydi, George. Hoşça kal, Napoleon.»

Yaşlı bey onların arkasından elini salladı ve dalgın, dost gözleriyle gülümsedi. Sonra şoföre,

— «Çabuk karakola çek. Harvey» dedi.

Şoför elini hürmetle kasketine götürdü.

— «Baş üstüne, doktor Vandermoor.»

İKİZİZLER

Nakleden: Leylâ BEKEM

Guy Simons çok tatlı bir delikanlıdır. Hem yakışıklıdır da... Uzun bir boy, dalgah kumral saçlar, hafif kalkık bir burun. v.s... Oyunda pek şanslı yoktur. Fakat aşktan yana talihi açıktır.

Çalışkandır da... Büroda hemen hemen en faal gençlerden biri Guy'dır. Dairesinden hiçbir akşam yalnız dönmeydi. Saat beş oldu mu asansörün kapısında genç bir kız onu beklerdi. Üç haftadan beri her akşam şehrin en güzel kızı, Guy'ı daireden almağa geliyordu. Arkadaşı Brad, Guy'ı adam akıllı kıskanmaya başlamıştı.

Bir gün, yolunu bulup Guy'a yandı:

— Hazret sende şeytan tüyü mü var? Bu güzel kızları nereden buluyorsun? Habire değiştiriyorsun da birader... Şunun usulünü bana da öğret-sene.

Guy bozmadı:

— Hay hay öğreteyim. Mesele gayet basit. Benim usulü kullanırsan muvaffak olursun. Bak dinle. Meselâ bir kızla tanıştım. İlk önce şöyle bir bakardım, işime gelir mi, gelmez mi. İşime gelmedi mi, aldırış bile etmem. Baktım ki kız fena değil. Hemen sokulurum... Aahpaplığı yoluna koyar ve bir gün kıza «Maalesef yarın buluşamayacağım. Mühim bir işim çıktı. Fakat benim yerime size ikiz kardeşim Harvey'i yolluyacağım. Konuşkan bir çocuktur. Hem benden bin kat iyidir.» derim. Bunun üzerine kız ekseriya: «Sizden daha mı iyi dediniz buna imkân mı var?» der. Tabii ertesi günü ben Harvey rolüne girerek kıza buluşmağa giderim. Guy nasıl çocuk, diye kızın ağzını ararım. Eh kızın verdiği cevaplara ve kanaatlerine göre hareket ederim. Daha sonraları onu ya Guy'dan veya Harvey'den vazgeçtiririm. Meselâ sonunda hakikî Guy ro-

lünde bir fırsatını düşürüp: «Ah kâfir. Harvey'in iyice başını döndürmüşsün.. Sana deli gibi âşık.» derim. Kız üzülür: «Sahi mi? Acıdım vallahi zavallıya. Ama emin ol ben yalnız seni seviyorum Guy!» diye cevap verir. İşte azizim Brad ben bu işi böyle idare ediyorum. Bu suretle kıızı üç dört haftada: bir senede tanıyabileceğimden daha iyi tanımış oluyorum. Zaten bütün mesele burada. Kızı tanımak lâzım. Ötesi kendiliğinden gelir. Görüyorsun ki böyle cici arkadaşları, uydurma ikiz kardeşim Harvey sayesinde buluyorum. Bu oyunun bir iyi tarafı daha var. Meselâ kızdan bir tım. Başından defetmek istiyorum, değil mi? O zaman ona Harvey olarak öyle bir ilânı aşk ederim, ki.. Guy kızın zihninden silinip atılır. Sonra yine Guy rolünde kıza çılışırm: «Haydi, haydi, farkındayım. İkiz kardeşim Harvey'i seviyorsun. Beni sevmiyorsun. Ben sana mâni olmuyayım. Serbestsin. Aranızdan çekiliyorum. Kardeşimle mesut olmanı dilerim.» diye bir kavgı çıkarırım. Sonra bazen kıza Harvey olarak arkadaşlığı devam ettiririm. Yok eğer canım istemiyorsa onun da bir caresine bakarım. Kıza iş için birkaç hafta seyahate çıkacağımı söylerim. Hatta eğer canı isterse Guy'a da dönebileceğini söylerim. Tabii kız bunu siddetle reddeder. Beni, yani Harvey'i bekliveceğini söyler. Bundan sonra ya kız Harvey'i bir daha aramaz. Veya bana, Guy'a telefon edip edip ikiz kardeşimi sorar. «Kuzum Guy, Harvey ne zaman dönüyor?» Dehşetli, kederli bir sesle yanık yanık cevap veririm: «Harvey mi? Haberiniz

yok galiba!.. Zavallı boğuldu - yahut-tâ - otobüs altında kaldı - veya - Pariste evlendi. Şimdi çok mesut, gibi cevaplar veririm. Ve kız atlar gider. İşte azizim Brad sen de böyle yap, hiçbir akşamı yalnız geçirmesin.

Brad sordu:

— Ya kızlar Guy ile Harvey'in aynı adam olduğunun farkına varırlarsa?

Guy güldü:

— Yok canıma. Guy ile Harvey gayet bariz vasıflarla birbirlerinden ayrılırlar. Hatta bunların ayrı iki şahıs olduklarına benim bile inanacağım geliyor. Ben gayet iyi bir aktör oldum. Filmde değil hayatta oynuyorum.

Brad, Guy'a bir selâm sallandırıp ayrıldı. Şu dünyada ne hinoğlu hinler varmış meğerse... İşe bakın! Akla gelir hiyle miydi bu? Ama bir kere denemezse içi rahat etmiyecekti...

Guy o günden sonra izin alıp birkaç ay seyahate çıktı. Döndüğü vakit Brad'ın yüzü her zamankinden daha ağıktı.

— Ne oldu sana Brad?

— Brak Allahını seversen.. Hep kabahat senin o ikizler dalaveresinde...

— Nedir yani muvaffak olamadın mı?

— Muvaffak olamadım da ne demek? Hem de haddinden fazla. Kız, ikiz kardeşim David'e âşık oldu. Artık beni gözü görmüyor. David'e varacakmış...

— Aman Brad tebrik edeyim seni. Bunda ne var ki, suratını köyle veriyorsun. Yoksa kız seni değil de David'i önüyor diye vicdanın mı rahat etmiyor? Hecsi birdir vahu. Kız ikiz kardeşim David'i seviyorsa, seni sevmiyor demektir. Ne üzülüyorsun?

Brad icini cektı:

— Kim demis?... Benim hakiketen David adlı ikiz bir kardeşim olduğuna sana söyledim miydi?

NAT PINKERTON

İSTE ŞÜPHELENDİĞİM
BİRİNCİ ŞAHIS. VAN DUN..
ÜSTÜNÜ ARIYABİLİRSİNİZ
AMA BİRŞEY BULAMAZSINIZ

İKİNCİ ŞÜPHELİ ŞAHIS ŞUDUR. AMA
ONU ARAMAYIN. YAKUTLAR ONDA DE-
ĞİL. TAKİP EDİN
ŞETİYİ ELE
GEÇİRSİNİZ.

ÜÇÜNCÜ ŞAHIS
KİM? YAKUT
LAR NERE-
DE?

BAYAN NEDA
NIN ÜZERİNİ A-
RAYIN.. SONRA
CEVAP VERE-
CEĞİM.

BU NE
REZALET..
MÂNÂSİ
NE?

AFFEDERSİNİZ BAYAN.. MESELE
ÇIKARMAYIN.. KAMARANIZA
GİDİN KADIN MEMUR Ü-
ZERİNİZİ ARIYACAK

SEN BİNBAŞIYA BAK
MORISON- SENİ ÇOK
SEVİYOR

MORISON KÖ-
PEĞE İYİ
BAK..

ŞİMDİ DE DA-
DI OLDUK

MORRISON BİNBAŞIYLA..

DEDİĞİ-
NİZ GİBİ
ARAŞTIRMA BİR
SONUÇ VERMEDİ
NE EŞYALARI ÜZE-
RİNDE NE ÜSTÜNDE
BİRŞEY
YOK

ÖYLEYSE
ÜÇÜNCÜ
ŞAHISI ARAŞ-
TIRALIM.

BAYLAR VE BAYAN VAN DUN..
BANDAR YAKUTLARINI BULDU-
ĞUMU SÖYLEMİŞTİM. Sİ-
ZE BİNBAŞIYI TANIŞTI.
RAYIM. KAÇAKÇIDIR.
FİĞİYİ ÇIKAR..

AMA İÇİN
DE KON.
YAK VAR.
BUNU İSPAT
ETTİ-
NİZ

NİDE DE OLSA SEN
ONU BANA VER
ÇAKINI DA
UZAT..

GÖRÜYORSUNUZ
YA BİR BOŞ
LUK VAR

İÇİ PAMUK
DOLU..

İÇİNDE
DE YA
KUTLAR

ŞEYTAN..
NASIL
BİLDİN

BİNBAŞIYLA UĞRAŞMAMIZDAN ŞÜPHELENDİ-
NİZ. YANINA SOKMADINIZ. FİĞİNİN İÇİNDE
KONYAK OLDUĞUNU İSPAT İÇİN ELİNİZDEN
GELENİ YAPTINIZ. BUNLARDAN ŞÜP-
HELENDİM

Haftaya
YENİ MACERA

İKİ AŞK ARASINDA

UZUN SEYYAHAT-
TEN NEYORK-
KI EVLERİNE DÖN-
DÜĞÜ ZAMAN
HİZMETÇİ KADIN
MİRMAYA BİR
MEKTUP GELDİ-
Nİ FAKAT GEL-
MEK ÜZERE OL-
DUKLARINI BİLDİ-
Ğİ İÇİN GÖNDER-
MEDİĞİNİ SÖYER.
TOMUN YAZISINI
TANIVAN MİR-
MA MEKTUBU
AÇAR VE OKUR.

Beni affet. Her şeyi ve
her kim bırakarak bu-
raya Kanada'ya gel-
dim ne is bularak
çalışmaya başla-
dım. Burada hiç
bir şey bana ma-
yi hatırlatmıyor.
Sen de unutmaya
çalış...

İNSAN BAZEN GAYRİ İHTİYARİ
OLARAKTA AĞLAR. NİTEKİM
GEÇEN GÜNDE SENİN BAŞINA GELDİ.

HAYIR BEN KORKUDAN AĞ-
LIYORDUM. GEÇMİŞTE ÇOK
İSTIRAP ÇEKTİM.

ALAN SEM-
PATİK VE
HOS MES-
REF BİR DE-
LİKANLIDIR.
AMA MİRMA
EVLENME TARİ-
HİNİ DAİMA TEHRİ-
ETTİRMEKTEDİR.
BİR GÜN OTOMOBİLDE
ONUNLA BERABER GİDER-
KEN TUHAF BİR HİSSE KA-
PILIR.

ÜMİT EDERİM Kİ SENİNLE EVLEN-
DİKTEN SONRA BABAN HER HALDE
MAAŞIMI ARTTIRIR
ARTIK.

ŞİMDİ HİÇ BİR ŞEY
YAPMADIĞIM HALDE VER-
DİĞİ PARA ÇOK
DEĞİLMİ.

İRİDE MİRMAYA ÜZÜNTÜ İLE BAKAR..

GÖRDÜNMÜ HER ŞEY YOLUNDA GİDİYOR. TOM KENDİSİNİ
UNUTMAMI İSTİYOR. HALBUKİ BEN BUNU ÇORTAN
YAPTIM BİLE.

PEKİ AMA NİYE AĞLIYORSUN
DYLE İSE ?..

BUNU NE DİYE ÖLCÜYE VURUYORSUN ?
ÖLÜNCE NASIL OLSA HEPSİNİ BİZE BIRA-
KACAK DEĞİL Mİ ?

ALAN, BAHSETTİĞİN
ADAMIN BABAM OL-
DUGUNU UNUTTUM
MU YOK SA ?

GÖK SÜVARI

MÜDİRE HIRSLA FOTOGRAFI YIRTTI ATTI. KIZ BİRDEN ARKASINI DÖNDÜ. KAPIYA YÜRÜDÜ.

2

HALLAND DIŞARI ÇIKMADAN MÜDİRENİZİ SELAMLAMANIZI İSTİYORUM. NAALESEF BENİM DE CANIM HIÇ BUNU İSTEMİYOR BUGÜN.

HALLAND KAPİYİ ÇARP. TI DIŞARI ÇIK. TI. ARKADAŞ. LARI ETRAFINI ALDI.

BEN VE. RİRİM.

HALLAND SORULANLARIN HİGBİRİNE CEVAP VER. MEDİ. BEN!

ÇOCUKLAR HANGİNİZDE "DÜNYA" MECLÜSİ VAR. BANA VE. RENE BİR KUTU PUDRA VERİRİM

NE OLDU HALLAND?

MARTA İLE GRETA İÇERİDELER Mİ?

BİRAZ SONRA HALLAND DERGİDEN BİR RESİM KESTİ. BİR KARTONA YAPIŞTIRDI. VE SONRA ÖPTÜ.

SEVGİLİM BENİM.. SENİ BENDEN AYIRMAK İSTİYORLARDI. SEN BENİM HAYAL TIMIN ERKEĞİ. SIN.. AŞKIMSIN

RESMİ KALBİNİN ÜSTÜ. NE KOYDU SAKLADI.

ARTIK SENİ BURADAN KİMSE AYIRAMAZ.

DÖRT SENE SONRA GRANNA GÖLÜ KİYİSİNDA BULUNAN HALLAND'LARIN VİLLASINDA GENÇ KIZIN 20'Nİ YAS GÜNÜ KUTLANIYOR.

BAYAN AZTİRİD KIZINIZIN ONNİ YAŞINDAKİ HA. Lİ GÖZÜMÜN ÖNÜNDE.. NE. YE NİŞANLAMA DİNİZ?

CEVAP VER ORORA

GAYET BASİT ANNECİĞİM.. ETRAFINDAKİ. LER HOŞUMA GİTMİYOR.

BAYAN AZTİRİD İÇİNİ GEKTİ.

GÖK ROMANTİKSİN YAVRUM.. O HAVACIYI UNUTSAN..

SEVDİĞİM ERKEĞİ AN. NE.

BİR BAŞKA. SİYLA EVLEN. SEN... NE BEKLİYOR BUN BİL. MEM Kİ..

BU SİRADA BİR ARKADAŞININ AĞABEYİSİ BİR MASKELİ KİMLER BALODAN BAHSET. TI

BÜTÜN KAHRA. MANLAR.. ÜBALDO.. HASKEN..

ARKASI VAR

UBALDO MASKELİ BALODA..
ORORA'NIN KALBI HEYECANLA ÇARPTI.
GÖZLERİNDE BİR ÜMİT KIVILCIMI PARLADI.

ONA YAKLAŞMAK VE ŞAHSEN
TANIMAK İÇİN BUNDAN DAHA İYİ
FIRSAT OLUR MU? HAREKETE
GEÇMELİYİM?

KORRADO NEDEN KIZKAR-
DEŞİNİZLE BENİ BU MAS-
KELİ BALDYA GÖTÜRMÜ-
YORSUNUZ ?

BUNDAN BAHSEDİŞİMDEKİ
SEBEP BU TEKLİFİ YAPMAK
İÇİNDİ. BU BENİM İÇİN
BİR LUTUF OLACAKTIR.

MASKELİ BALODA..

NEDEN ÖYLE
TITRIYORSUN
ORORA ? MASKE
TAKTIĞIN İÇİN Mİ?
HAKİKATEN ÇOCUK-
SUN SEN ?

BUNDAN SONRAKİ
VALSİ YAPARSAK
BİR ŞEYİMİZ
KALMAZ...

BEN BUNUN İÇİN
TITREMİYORUM KI..

KORRADO ORORA'YA SARIL-
MIŞ CAZİN NAĞMELERİYLE SÜ-
RÜKLENMEKTEYDİ.

ORORA!.. NEDEN
HEP ETRAFINA BA-
KINIYORSUN.. YOKSA
BU DANS HOŞUNA
GİTMİYOR MU ?

NE DİYORSUNUZ
KORRADO! ÇOK
GÜZEL.. SONRA
ETRAFI TETKİK
ETMEK.. O DAHA
GÜZEL..

DIŞI KURT

Yazan = KEMALETTİN TUĞCU
Aşk ve Macera Romanı: 22

Bedi

Bu sırada Otomobil birden durdu. Genç kız bir çığlık koparttı. Bir yere çarptıklarını zannetmişti. Rengi bembeyaz kesilmişti. Fakat Mehpare:

— Kurtuldu hayvan, diye söylendi.

Sol tarafta, kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştıran bir köpek alabildiğine gidiyordu.

Korkusu azalan genç kız:

— Bir köpeğin hayatına bu kadar kıymet verdiğiniz halde annesi, babası, nişanlısı olan benim gibi genç bir kızı kendinizle birlikte bir kazaya kurban etmekten çekinmiyorsunuz. dedi.

Bayan Mehpare:

— Böyle bir şey yaptım mı? dedi.

— Hayır, fakat..

— Yapacağımı umuyorsun, değil mi? Sana bir şey söyleyeyim Kâmuran. Ben insanları kolay kolay öldüremem. Bu çok büyük bir mücadele ve nefsi bir boğuşmadan sonra olabilir.

— Evet, evet, siz hassas bir insansınız.

— Riyakâr seni. Korkudan böyle söylüyorsun. Şu sırada sen de Sevilin yaptığı gibi bir küçük kuzu revakkülü göstermelisin. Sana eziyet ettikçe ellerimi öpmelisin. Zavallı Sevil. Ona o kadar acıyorum ki.

Kâmuran dehşet içinde kalmıştı:

— O böyle mi yaptı?

— Evet.

Bayan Mehpare hıçkırdı, devam etti:

— Ona bu masumiyet ve teslimiyet nereden geliyordu bilmem. Kendi ıstırapım içinde boğulur, çırpırırken bir iki defa bayıldım. Beni bırakıp kolaylıkla kaçabilirdi. Fakat kaldı ve beni ayıltmağa uğraştı. Sonra bir gün, yer yüzünden kaldırmağa karar verdiğim bu kızla sevdiğim adamı bir odaya kapattım. Onlara, kendileri için bir başka sabah olmadığını anlattım. Sevil buna inandı. Her şeyden habersiz bulunan nişanlısına kendisini terkettti. İçecekleri, suya bir uyku ilacı karıştırmıştım. Sabaha karşı daldılar. Sevil nişanlısının kolları arasından aldım. Sabahleyin gözlerini benim yanımda açtı. Bir rüya gördüğünü sanıyordu. Tatlı ve hicranlı bir rüya.

Bayan Mehpare garip bir heyecan içindeydi:

— Porselen banyoya iki damacana asış boşalttım. Banyo odasında müthiş bir koku vardı. Sevil'e Kapıyı açtım ve banyoya girmesini söyledim. Bir küçük kuş gibi titriyordu. Banyoya baktı. Sonra bana söndü: «Sizi son bir defa öpmek isterim» dedi.

Bayan Mehparenin gözlerinden ip gibi yaşlar inmeğe başlamıştı. Hıçkırıkları konuşmasına engel oluyordu. Tikandı ve sustu.

Kâmuran çarpıntılar içinde bu müthiş kadına bakıyordu. Bu kadar müteessir görünen, bu kadar ince duygulu ve böyle güzel bir genç kadın nasıl olur da bu anlatıklarını yapabiliirdi?

Hikâyenin üst tarafını sormadı. Sevil'in, okadar genç ve güzel olan Sevil'in birden kendisini banyonun içine attığını ve korkunç bir çığlık koparttıktan sonra ebediyen

sustuğunu ve banyodan yeşilimsi dumanların çıktığını, suyun içinde bir kaynama ve erime olduğunu görür gibiydi.

Bu sırada otomobil bir ağaçlığı geçmiş ve birden küçük bir köye dalmıştı. Akşam ezanı çoktan okunmuş olduğundan küçük köyde kimseler görünmüyordu. Tek katlı evlerin ufarak pencerelerinden yeni yanan gaz lambalarının ışığı belirliyordu.

Çarpık ve eğri yollardan sarsılarak geçen otomobil durdu. Kadın:

— Geldik, dedi.

Kâmuran bir şey sormadı ve söyleyemedi. Fakat kapısının önünde başı örtülü bir kadının bulunduğu evin eşiğinde inerken girecekleri yerde başka insanların da bulunması ona biraz ümit verdi.

Kadın konsolun üstündeki a-yaklı ve karpuzlu lâmbayı yaktı. Odaya pembe bir ışık yayıldı. Dışarıdan Bayan, Mehparenin sesi duyuldu.

— Fatma, sen misafirin yanına gir.

— 21 —

Rıdvan Nafizin açtığı davanın ikinci oturumu yağmurlu bir güne raslamıştı. Dava ile ilgili olanlardan başka, kalabalık bir meraklı kitlesi ağırceza salonunu doldurmuştu.

Rıdvan Nafiz, bu ikinci mahkeme daha canlı ve asabi görünüyordu. Son hafta içinde istikraz ettiği bir para ile yeniden bir iş tutmuştu. Kızının ölümünden pek az bir zaman geçmesine rağmen yeni bir metres tuttuğunu ve kendi havasında yaşamağa devam ettiğini

kendisini yirmi yıldan fazla bir müddet önce tanıdım. Aramızda bir sevişme vardı. Bu sevişme bizi izdivaca kadar götürebilirdi. Fakat Mehparenin babası çok müstebit ve mağrur bir doktordu. Kendisiyle anlaşabileceğini zannetmedim ve uzaklaşmak zorunda kaldım. İşte bunun üzerine Mehpare bana düşman oldu.

Genç ve güzel kadın bu sözleri büyük bir ıstırapla dinliyordu. O-turduğu yerde renkten renge giriyor ve eter kokulu bir mendili sık sık yüzüne tutuyordu. Etrafındakiler kendisinden bir cinayet ummalarına rağmen güzelliği ve ıstı-rabı yüzünden kendisine acıyorlardı..

Rıdvan Nafiz devam etti:

— Kendisinin bana düşman ol-masını bir. Jereceye kadar haklı görüyorum. Çünkü bir çocuk sahibi olmuş, bu yüzden babası da kendisini reddetmişti. Bir müddet hayatını kazanmak için çalıştı. Sonradan, yeni öğrendiğime göre yaşlı bir adamla evlendi. Ben kendisini izdivacımdan altı, yedi ay sonra kaybettim. Fakat o kocası ölüp te büyük bir servete konduktan sonra beni mahvetmeğe karar verdi. Önce kızımı köşkle birlikte yaktı. Sonra mezarlıkta bana saldırdı. Nişanlısının ölümüyle deliren o delikanlıya benim paralarımı çaldırttı. Yapılacak daha derin bir tahkikatın sonunda ortaya çıkacak olan hakikatler gösterecektir ki bu kadın bir çılgın katildir.

Mahkeme salonunda en küçük bir gürültü yoktu Yargıç Bayan Mehpareye dönerek:

— Bu sözlere karşı bir diyeceğiniz var mı? dedi

Genç kadın ayağa kalktı. Hırs-tan titriyordu:

— Söylenilenlerin büyük bir kısmı doğrudur, dedi. Bu adama karşı büyük bir nefret hissediyorum. Her şeyden önce bir ırz düşmanıdır. Evlenmesi de bir emrivaki neticesi olmuştur. İfadesinde kabul etmediğim nokta caniliktir. Ben, bilâkis bu sıfatı kendilerine iade ediyorum. Kendisine tevdi ettiğim zavallı kızımı boğduğunu ve yeni kurduğu yuvanın bozul-maması için onu ortadan kaldırdığını iddia ediyorum.

Yargıç:

— Mukabil bir dava açmış de-ğilsiniz, dedi. Böyle bir iddianız varsa sırasında zikrediniz.

Bundan sonra sivil komiser içe-riye çağırıldı. Köşte sıkı bir arama yapmış olan komiserin raporu şöyle okundu:

«Bayan Mehpare, namı diğerle Bayan Macideye intikal etmiş bulunan geniş bahçeli eski usulde inşa edilmiş bulunan konak tertibi köşkte bilhassa yaptırılmış bazı tertibat göze çarpmıştır. Bina dahilinde bırakılmış bulunan gayet kalın bir duvarın içi boştur ve ikinci kattaki yatak odasından, yük içinden açılan gizli bir kapı ile zemin katından daha aşağıda bulunan eski ayazma mahzenlerine inilmektedir. Mahzenlerde, hep birbirine benziyen küçük hücreler görülmüştür. Bunlardan birisi Rıdvan Nafizin malı olan yüksek duvarlı köşkün geniş bahçesine gitmekte ve oradaki bir tonozdan bu bahçeye geilmektedir. (Arkası var)

Genç kadın ayağa kalktı. Hırsından titriyordu.

Bu sırada ihtiyar bir de köylü koşmuştu. Kadına:

— Döneceğim, dedi. Otomobil kalsın burada.

Sonra sakın bir sesle:

— Gel Kâmuran, dedi. Ancak yarım saat kadar kalacağız. Pek gece olmadan döneriz.

Genç kız itiraz etmedi. Otomobili kilitleyen Bayan Mehparenin arkasından yürüdü. Tek katlı evin içine girdiler. Kadın bir oda kapısı açtı:

— Gir içeriye yavrum, dedi.

Kâmuran odaya girdi. Dışarıdan akseden cansız ışıklar esyayı biraz gösteriyordu. Sokağa bakan pencerelerin önünde, üzeri halı döşeli bir sedir, bir tarafta eski moda bir konsol vardı.

Kapıda rasladıkları köylü kadın içeriye girdi:

— Sıfı geldiniz kızım, dedi.

Kâmuran endişe ile:

— Sıfı bulduk teyze, diye mukabele etti.

bilenler, onun pek kısa süren ıstıraplı günlerine acııyorlardı. Önce pek şaşalıyan bu soğuk kalbli adam sarsıntıyı çabuk atlatmıştı.

Mahkeme koridorlarında elleri arkasında, ağzında bir sigara ile gezerken, sık sık gözlerini kaldırarak avukatıyla konuşan Bayan Mehpareye bakıyor ve bu sırada dudakları kıpırdıyordu..

Salon açılınca, önce Bayan Mehpare girdi. Onu Rıdvan Nafiz takip etti. Daha sonra kendilerini yakından tanıyanlar salona girdiler. İlk sözü alan Rıdvan Nafizdi. Ayağa kalkmış ve hiddetten sara-ran bir yüzle anlatmağa başlamıştı:

— Korkunç, muhteris bir kadın tipi, bir canı karşısında bulunuyorsunuz sayın yargıç. Kendisine Dişi Kurt, Siyah Maskeli kadın denilen bu rani karşınızdaki Bayan Mehparedir. Onun ismini Macide olarak değiştirmesinin sebebi eski hüviyetini saklamaktır. Ben

NÖBETÇİLER İKİ ŞÖVALYE GÖRÜN-
CE HÖRMETLE YOL VERDİLER

GİTTİKÇE ŞAŞKINLIĞIM AR-
TIYOR.. KRALLA NASIL KO-
NUŞSAM

ADALAR KRALİÇESİ

ÖYLEYSE LÜTFEN KRALLA İSPANYA
SARAYINDAN İKİ ASILZADENİN GEL-
DİĞİNİ HABER VERİN

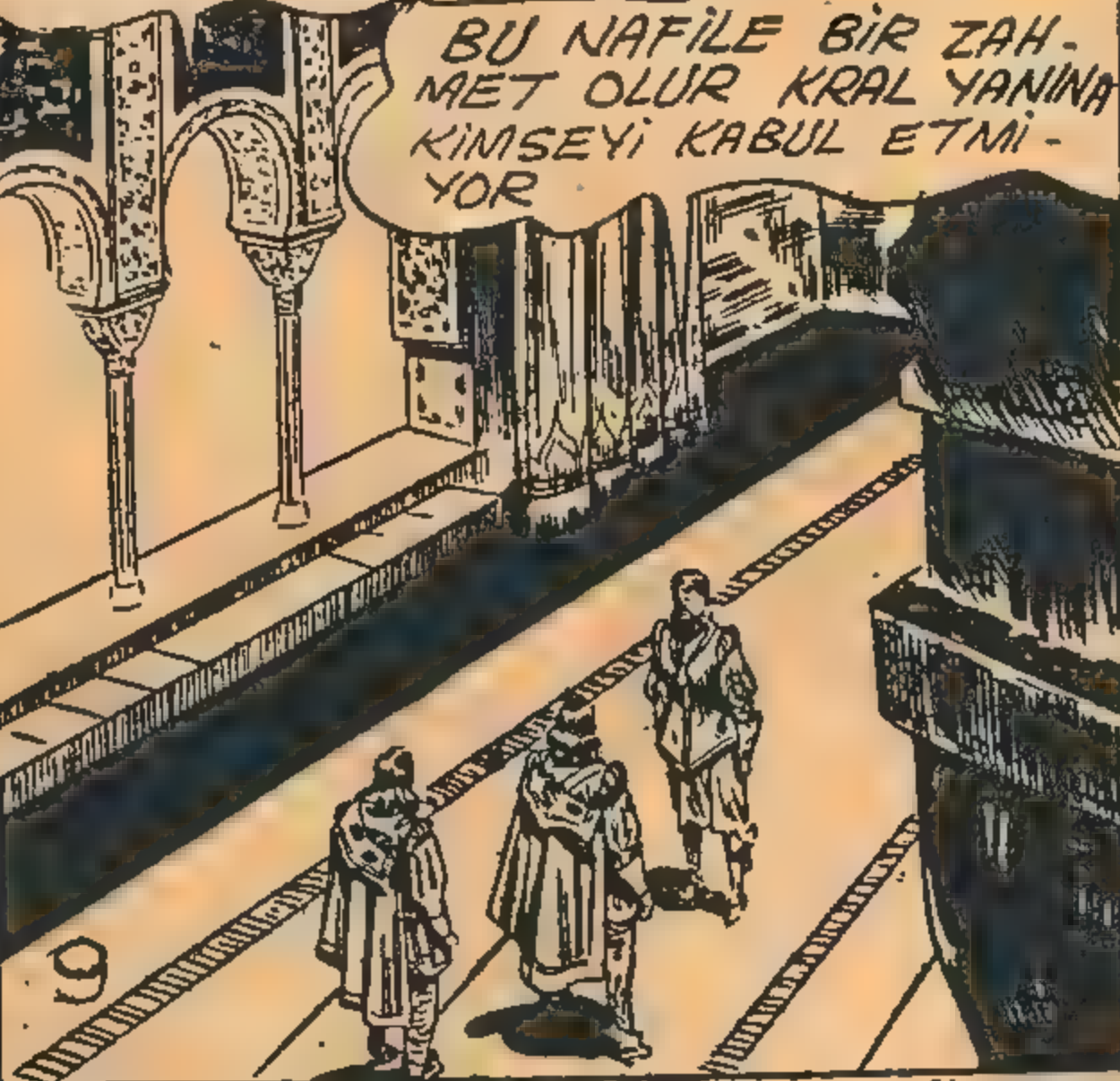
BU NAFİLE BİR ZAH-
MET OLUR KRAL YANINA
KİMSEYİ KABUL ETMİ-
YOR

ŞATDUNUN SALONUNDA KARŞILARINA
SURATSIZ BİR TEŞRİFATÇI ÇIKTI.

KİMSİNİZ? NE İSTİYORSUNUZ?
SARAYA NASIL GİRDİNİZ?

ASOR ADALARI KRALINA, İSPANYA
KRALİÇASI TARAFINDAN SELAM
VE HEDİYELER GETİREN İKİ CEN-
TİLMENE KARŞI BU NE HÖRNETSİZLİK
SİZ KİMSİNİZ?

Baş MABEYİNCİ -
YİM

İYİ AMA BEN DE KRALI GÖRMEYEN
ŞURADAN ŞURAYA BİRADIM BİLE AT-
MIYIM.

ÖYLEYSE SÖYLEYİP-
CEKLERİNİZİ AMİRALE
SÖYLEYİN..

AMİRAL Mİ? NE ZAMANDANBERİ BU-
RADA AMİRAL VAR BÖYLE? NEYSE
SİZ BENİ ONUNLA GÖRÜŞTÜRÜN

AMİRAL ŞİMDİ YEMEKTE
RAHATSIZ EDİLMEK İS-
TEMEZ..

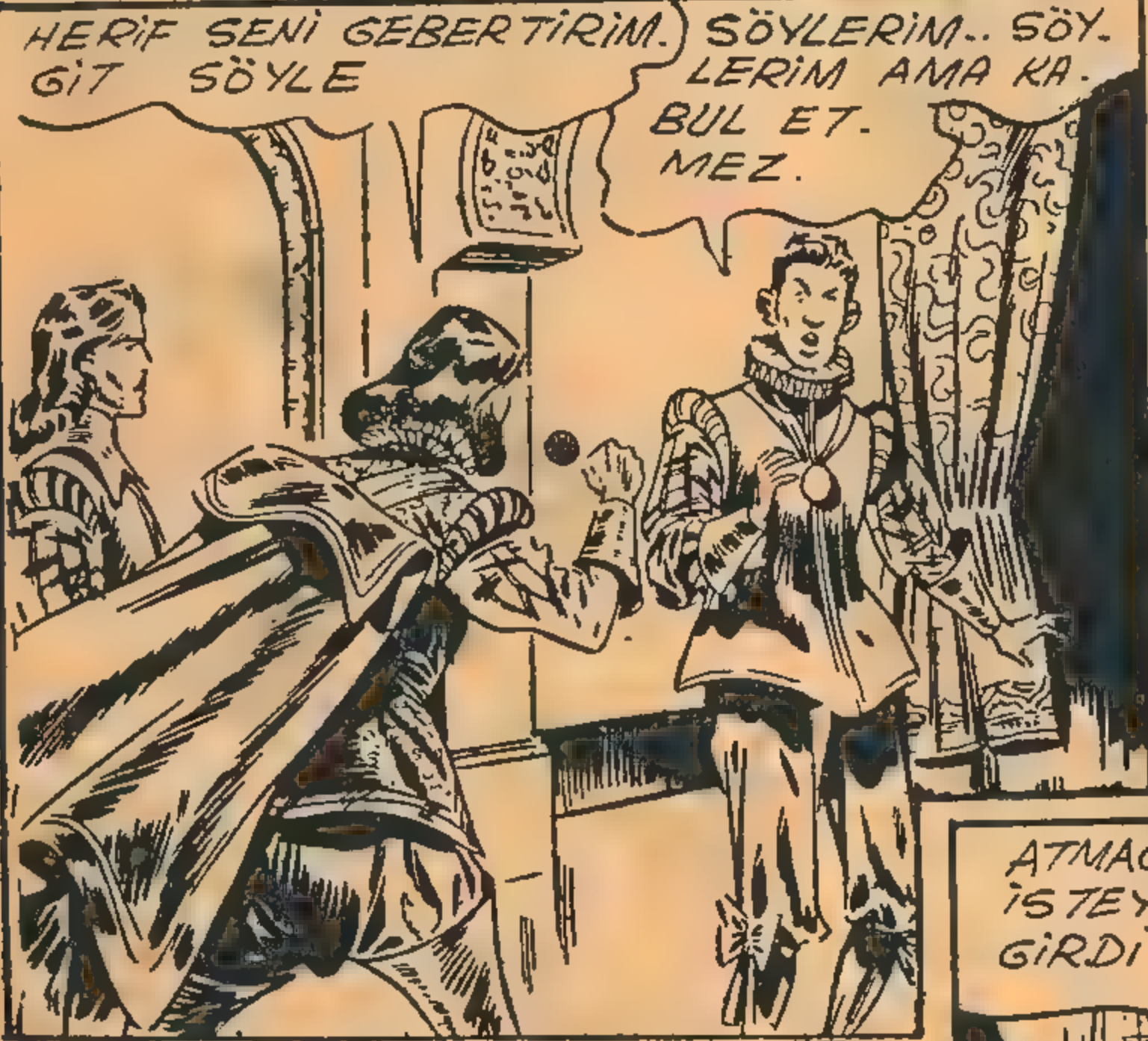

HERİF SENİ GEBERTİRİM. SÖYLERİM.. SÖY-
GİT SÖYLE LERİM AMA KA-
BUL ET-
MEZ.

NEREDEYSE TERELİYECEKTİM
HERİFİ İYİ Kİ GİTTİ AVUCUM
KAŞINIYOR.. BU HAY-
RA ALÂMET DEĞİL.

Baş MABEYİNCİ GERİ GELDİ.
AMİRAL NE BUGÜN NE DE YARIN
KİMSEYİ HUZURUNA KABUL EDEMİ-
YECEĞİNİ BİLDİRDİ. İŞİ BİTİNCE
SİZE HABER GÖNDERECEK..

ÖYLEYSE BU DENİZSİZ VE
GEMİSİZ AMİRALI BİRAZ
RAHATSIZ EDEYİM.

ATMACA REİS YOLUNA ENGEL OLMAK
İSTEYEN BAŞ MABEYİNCİYİ İT Tİ SALONA
GİRDİ PEŞİNDE DE JÜFRE VARDI

YARI ARALIK KAPIDAN SAZ VE ŞAR-
KI SESLERİ GELİYORDU REİS Zİ-
YAFETİN O SALONDA OLDUĞUNU
ANLADI BAŞ MABEYİNCİYİ İTE
LEDİ

ADAP VE ERKÂNI DİLLERE DES-
TAN OLAN ASOR SARAYINDA
İKİ ASILZADENİN BÖYLE KAR-
ŞILANMASINA HAYRET EDİYORUM

ARKASI VAR

YAĞMURDAN KAÇARKEN

Yazan: M. Yaman

B oğazın Anadolu yakasının tenha köylerinden birisinde, Unkapanı gibi karanlık ve kasvetli semitten, o pazar bir hava alayım diye yola çıkmış, fakat şiddetli bir sağanağa tutularak ilk rasladığı dükkâna:

— Selâmunaleyküm, diye sığınmıştı.

Böyle yağmur gibi şaşkınlık azlarında insan saygıyı filân bırakır. Kendisinde bir hak görür, pek kafa tutanlar olursa:

— Ne yapalım yahu! Görmüyor musun hali? diye baskın çıkar.

Hoş saçak altı sahipleri böyle davetsiz misafirleri pek te kalmazlar a. Nihayet büyük dükkân sahipleri:

— Lütfen biraz kenara çekilin, vitrini kapatıyorsunuz, derler.

Necmi, iç çamaşırına kadar ıslandıktan sonra küçük manav dükkânına sığınmıştı. Yaşlıca, sevimli yüzlü olan dükkân sahibi, geride, dükkânın karanlıklarında oturan başı örtülü, akça pakça bir kadına seslendi:

— Advie, iskemleyi versene..

Etili canlı, yüzüne bakılır cinsten olan kadın davetsiz misafire sandalyeyi uzattı. Necmi:

— Affedersiniz, dedi. Yağmur birden bastırdı. Siz rahatsız olmayın. Şimdi gideceğim. Fakat manav:

— Nereye gideceksin a çocuğum, dedi. Baksan a, bardaktan boşanır gibi yağıyor. Daha bunun iki saati var. Her taraf kapalı. Eyyüp tarafından hava açılmayınca bu dinmez. Eh, dükkân da aşınmaz a...

İçerisi mis gibi kavun ve şeftali kokuyordu. Unkapanındaki manav dükkânlarında bu kavun ve şeftali kokusu insanı boğardı. Koku âdeta kalınlaşır ve tıkayıcı bir hal alırdı.

Manav:

— Advie, dedi. Beye giyecek bir şey aliver. Semtimize uğramış, Allahbilir hava almağa geldi. Bir de hasta olmasın.

Dükkânın içinden üste çıkan gizli bir merdivende kadın kayboldu, arkasından beş dakika ya geçti, ya geçmedi, on sekiz, on dokuz yaşlarında bir güzel kız temiz bir kazakla geldi. Elinde ayrıca bir de beyaz havlu vardı.

Necmi pek sıkıldı. Fakat hoş sohbet manav onun sırtından ceketini bile çıkarttırıp yukarıya, üstüye yolladı. Yağmur dindiği sırada yemek vakti de olmuştu. Kepenkleri indiren ihtiyar, delikanlıyı yukarıya aldı. Küçük bir masada Necmi, Daniş efendi ve Advie hanımla genç kız Nezihe bol meyvalı bir yemek yediler. Misafir eilip büzülüyor, sıkılıyor, Daniş efendi biraz onu açıyor ve güldürüyordu.

Gevezece bir adamdı. Ortalığın halinden, ahlâk seviyesinin düşüşünden açarken kızına orta tahsili güç yaptırarak eve kapattığını, kendisinin de eski bir maliye memuru olduğunu söyledi. Sonra sordu:

— Kimin kimlerin var bakalım?

— Bir annem var.

— Allah anacığını bağışlasın. Evlenmedin mi?

— Hayır.

— Otuza yaklaşmışsın oğlum. Neye evlenmedin?

— Vallahi efendim bizim gibi kıt kanaat geçinen memurlar kolay evlenemiyor. Buyurduğunuz gibi şimdiki kızlara güvenilmiyor. Benim maasıma kanaat etmezler. Bizim gibi gezip tozmayan insanlar

için evlenmek hemen hemen ilk yapılacak iştir ama, arzettiğim gibi nerede bizi anlıyacak o helâl süt emmiş...

Daniş efendi ulu orta:

— Sana Neziheyi verelim Necmi bey oğlum, dedi. Dinim rabbena hakkı için söylüyorum onu çok iyi yetiştirdik ve masum olduğu kadar da aiftir. Bak bir kere, işte kendisi burada...

Kızcağız pancar kesilerek inledi:

— Baba, Allahaşkına..

Fakat olan oldu. Kız istediği kadar kızsarsın. Necminin anası da gelip gördü. Süratlı bir nişancık ve nikâh düğün bir arada. Cazarlar, dönerler diye işi tacil eden

Necmi hakikaten pek güzel ve pek temiz kız olan karısına kavuşmadan önce Daniş efendi, gözleri dolu dolu olarak onu bir kenara çekti:

— Oğlum, dedi. Senden bir şey saklamak istemem. Öyle yüreğini de oynatma. Dinle beni. Bundan yirmi yıl önce ben de yağmura tu- (Devamı 14. sayfada)

MONTE KRISTO'NUN ESERİ

BİR DAKİKA.. SU FRANSUA.. YA İYİ BİR DERS VERELİM.

HEY LÜDOVİK.. NE HA- BER.. FEVKALÂDE.. İMPARATOR GELECEK HAFTA PARİSE GELİYOR..

QABUK GELSE HİÇ FENA OLMAZ.. KRALCILAR PEK BAŞ KALDIRDI. DEMİN BİR TA- NESİ BURADA İDİ... İYİCE GEKİŞTİK.. BURADAN DE- MİN ÇIKAN GENÇ ADAMDAN BAH- SEDİYORSUNUZ

KRALIN ADAMLARI- NIN EN SADIĞI..

KENDİ Mİ SÖYLE- Dİ? HAYIR.. KRALIN KUNDURACISI OLDU. GÜNÜ SÖYLÜYOR BRISSAK OTELİNDE OTURUYOR..

BU OTELE GİREN ÇIKAN HER KESE TEREDDÜT ETMEDEN KRALCI DAMGASI YURULA- BİLİR..

BU GEN- CİN ADI NE? FRANSUA PİKO İMPARATORA BİR SUİKAST HAZIRLI- YOR.

HOSÇA KALIN LUPİYAN.. VER- DİĞİNİZ BİLGİLE RE TEŞEKKÜR..

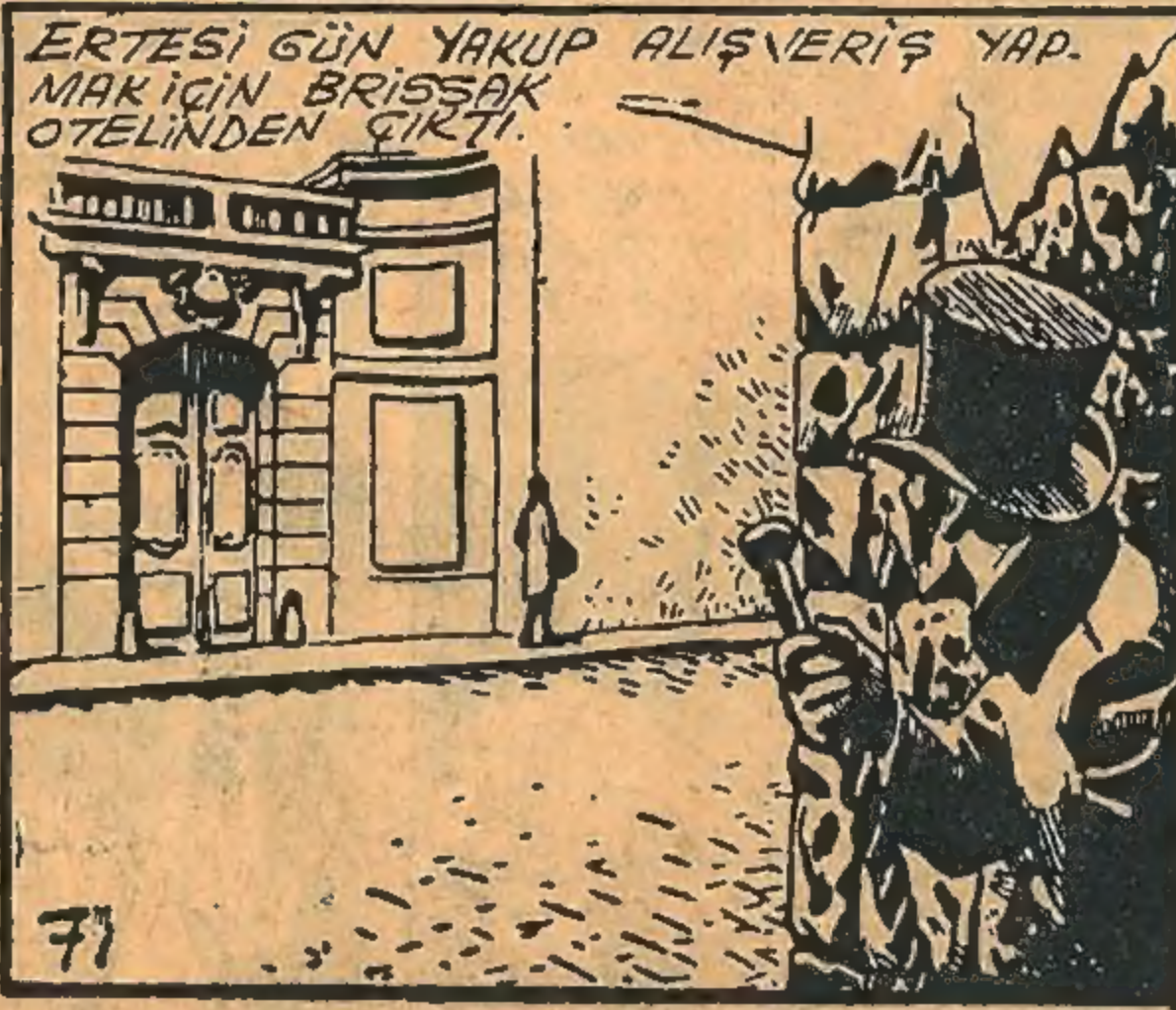

TAZI GİBİ KOŞUP KE- RATAYI YAKALIYACAK AMA NUMARA YAPTIK.. CANINA OKUYA- CAK- LAR.

MATYÖ! BANA KALIRSA BİRAZ İLERİ GİDİYOR- SUN... BİLİRSİN FÜŞE İLE ŞAKA OLMAZ.

ALDIRMA.. TEV- KİF BİLE ET- SELER ALEY- HİNDE DELİL BULAMAZLAR

ERTESİ GÜN YAKUP ALIŞVERİŞ YAP- MAK İÇİN BRISSAK OTELİNDEN ÇIKTI.

GELİN.. TAM SIRA- SI..

ARKASI VAR

— «Zannetmem, Mason. Vilâ çapraşık bir maceraya atılmıyacak kadar zeki olduğu gibi gizli sevimlere tenezzül etmeyecek kadar da dürüsttür. Meselenin herhalde başka türlü bir izahı olacak.»

— «Öyleyse bizim vazifemiz ona göz kulak olup sersemce bir iş yapmasının önüne geçmek. Ama çok ustalıklı davranmanız lâzım Zira kız cin gibi bir şey.»

Ertesi gün Vilâ Mrs. Halsted'le beraber meşhur bir moda müessesini ziyaret etti. Eve yorgun fakat memnun döndü. Bütün insanların içinde gizli olan giyinme ve süslenme sevgisi Centilmen Ceof'un Bili'sin'in içinde ilk defa olarak uyanıyordu. Onu New York'a getiren asıl gaye ve maksatları bir müddet unutarak görüp beğendiği o harikulâde kıyafetlerin hülyasına kapıldı. O da bir an evvel bu nefis esvapları Ancelika gibi zahmetsiz bir zarafetle giymesini öğrenmeliydi. O zaman, Körn Tod New York'a geldiği vakit, kimbilir belki de...

IX

Vilâ Sosyeteye Giriyor

Angelika kütüphane kapısını yavaşça açarak içeri girdi. Kadife pelerinini omuzundan sıyrarak,

— «Ne yapıyorsun Allah aşkına, Verni?» diye sordu.

Vernon başını okuduğu kitaptan kaldırarak, «Görmüyor musun?» diye cevap verdi. «Neden böyle erken döndün?»

Ancelika bir koltuğa çöktü ve eldivenlerini çıkarmağa başladı. «Parti okadar sıkıntılıydı ki hafakanlar bastı!»

Vernon alaycı alaycı, «Görüyorum ki son zamanlarda her şey gözüne sıkıntılı geliyor», dedi. «Star Viley ne zaman dönecek?»

— «Nereden bileyim?» Anci kıpkırmızı kesildi. «Onun ne alâkası var.»

— «Gitmezden evvel pek sıkı fiyadınız. Birbirinize yanıp tutuşuyordunuz!»

'Arkası var)

YAĞMURDAN KAÇARKEN
(13. sayıdan devam)

tularak bu dükkâna sığınmışım. Kendi halinde bir adam olan dükkân sahibi bana ikram etti. O zaman Advie pek genç ve güzel bir kızdı. Yağmur sebep oldu, ben de onu aldım. Kayınpederin vefatından sonra tekaüt olunca bu dükkânı işletmeğe başladım. Anlarsın ya. Mukadderatımız aynı. Biz kızımıza yağmurlu havada koca bekliyorduk. O da biliyordu bunu. Ödö kopuyordu. Sen dükkâna girdiğin dakikada ben işe olmuş bitmiş nazarıyla bakıyordum. Kızın yanında söyleyiverdim. Mahcup ve temiz bir erkek olduğun için bu emrivakii kabul ettin. Ben nasıl aldım sa öyle sattım işte. Allah dirlik düzenlik versin.

Danış efendi damadının sırtını okşayarak onu gerdeğe soktu.

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara cad. NO: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işlerini fiilen idare eden: TAHSİN DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

DON HİDALGO! BU KORSAN KORMORANI YA KALAMAK İÇİN BİZE YAR DİM EDİN

MARAKA! BO DA SE REFINİZLE OYNADIGINI UNUTMAYIN

BU SIRADA GEMİNİN ARKASINDA İKİ İSPAN YOL ASKERİ SESSİZ SEDASIZ İŞ BECERİ DOĞRU AŞA YOR LAR GEİ SALINER BARZİK

AFERİN ÇOCUKLAR GRAF BİZE TANIIYABI LİRDİ. ONU ESİR ET MENİZ İNİ OLDU

O AKŞAM HARRIS BÜYÜK BİR ZİYAFET VERDİ

GRAF DÜŞMANLARI NI TEHDİT ETTİ

KORSANLAR KRALI

no:42

GRAF KAÇIP KURTULMA ÜMİ DİNİ KAYBET. MEMİŞTİ. ÇOK GÜZEL KİLİT AÇMA SİNİ BECERİRDİ

KORSANLAR KRALI, DON HİDALGO İSMİ ALTINDA SIR CON HARRIS'İN GEMİSİNE GİDİP GELİYORDU

DON HİDALGO! BİZ ÇOK KUVVETLİYİZ. BİR İNGİLİZ - HOLLAN. DA FİLOSU, TAM YÜZ YİRMİ PARÇA LİK BİR FİLO KORSANLARIN YATAĞI OLAN ADAYI GEVİ RİYOR

KORMORAN ZİYAFETTEN AY. RILMAK İSTİYOR FAKAT HARRIS İÇTİKÇE COŞUYORDU

ZİYAFET UZADIKÇA UZADI, SIR CON HARRIS SULANDI, MİSAFİRLERİNİN YAKASINI BİR TÜRLÜ BIRAKMIYORDU. KORSANLAR KRALININ İÇİNE KURT DÜŞMÜŞTÜ

KORMORANIN ADAM. LARI TOPCU. LARA İÇİR MEĞE ÇALIŞIYOR. LARDI

YAŞASIN İSPANYOL KRALI. YAŞASIN İNGİLİZ KRALI. İÇİN ÇOCUKLAR İÇİN ŞEREFİ

GRAF UYUR GİBİ YAPTI. NÖBETÇİ UZAKLA. ŞINCA

KİLİTLERİNİ AÇTI. AYAĞINI BAĞLIYAN ZİNCİRLERİ ATTİ. KAÇTI.

ARKASI VAR

GİZLİ VAZİFE!

HİTLERİN BU ÖLÜM KAMPINDA BİLİYORSUNUZ. BİR SÜRÜ BAHT. SIZLAR VAR. BUNLAR ÖLÜME MAHKÜM DURLAR. YALNIZ

... ÜÇ TANESİ KENDİNDE KAÇMA KURTULMA ARZUSU DUYUYORDLAR. BİRİSİ BİR İHTİYAR KADIN, SEVGİLİ ANNESİ, BİRİSİ GENC, ÇOK GENC BİR KIZ.. SONUNCUSU ÇOCUĞUNU KAYBETMİŞ ZAVALLI BİR ANNE..

NE YAPAYIM BEN? .. ARABANIZLA ONLARI BURADAN UZAKLAŞTIRIN.

İNSANİ DUYGULARINDAN DOLAYI SENİ TERK EDERİM. İSTEDİKLERİNİ, HAYATIM TEHLİKEYE ATILSA BİLİYOR YAPACAKIM.

SAGOL STAF BU EL SIKIŞMAMIZA MEMNUN OLDUM. FAKAT KİM OLDUĞUNU SÖYLER MİSİN BANA?

SİZE OLAN İHTİYARIM. MADİMİ GÖSTERMEK İÇİN ARTIK SÖYLEYEBİLİRİM. FRANZIM. ADIM MIŞELİNDİR.

OTOMOBİLİ HAZIRLAYIN. BEN YİNE FRIDA YIM.

İÇİNİZDEN ÜÇÜNÜZ ÇABUK YAPILMASI GEREKEN BİR İŞ İÇİN GELECEKSİNİZ.

GECE DE Mİ ÇALIŞACAGIZ? VE İSTİYOR SUNUZ?

AN, ELSA VE JANİN KALKTILAR. BİZ GÖNÜLLÜYÜZ. GELELİM Mİ? ÇABUK OLUN.

JANİN AĞLIYARAK ANNESİNE ANNECİĞİM HOŞÇA KAL.. GÜLE GÜLE YAVRUM.. BENİ DÜŞÜNME.. TANRI YARDIMCIN OLSUN.

DIŞARI ÇIKINCA ŞİMDİ NE YAPACAGIZ? DELİLİK BİZİ KURŞUNA DÖZECERLER.

KORKUNÇ KIZ... SEN SAHİDEN FRIDA BURDİSEN BİZİ NEREYE GÖTÜRÜYORSUN? HANGİ ÖLÜM TEKRÜBESİNDE KULLANACAKSIN?

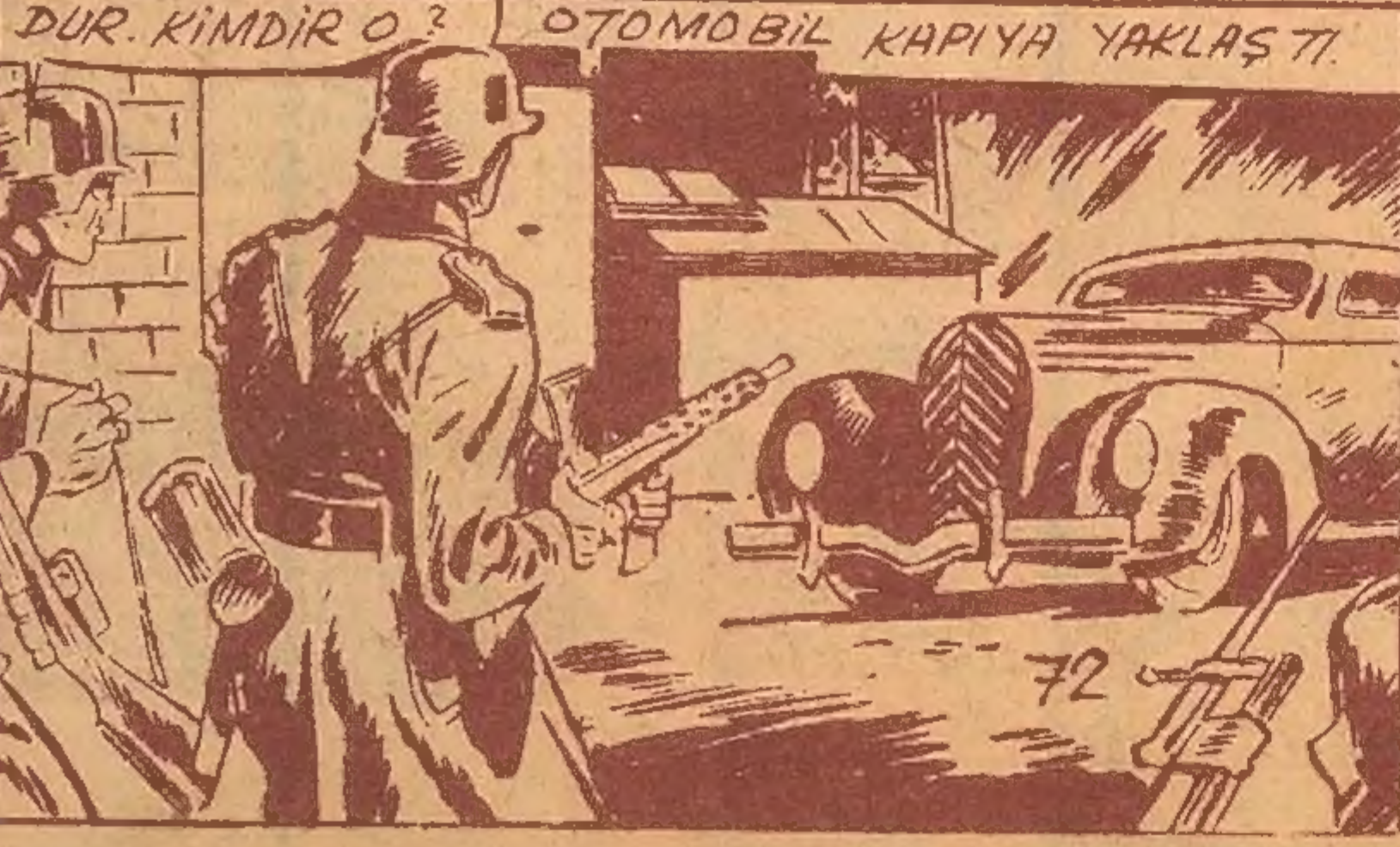
BENİ TAKİP ET. KORKMA VE BİRHASSA HAYRET ETME.

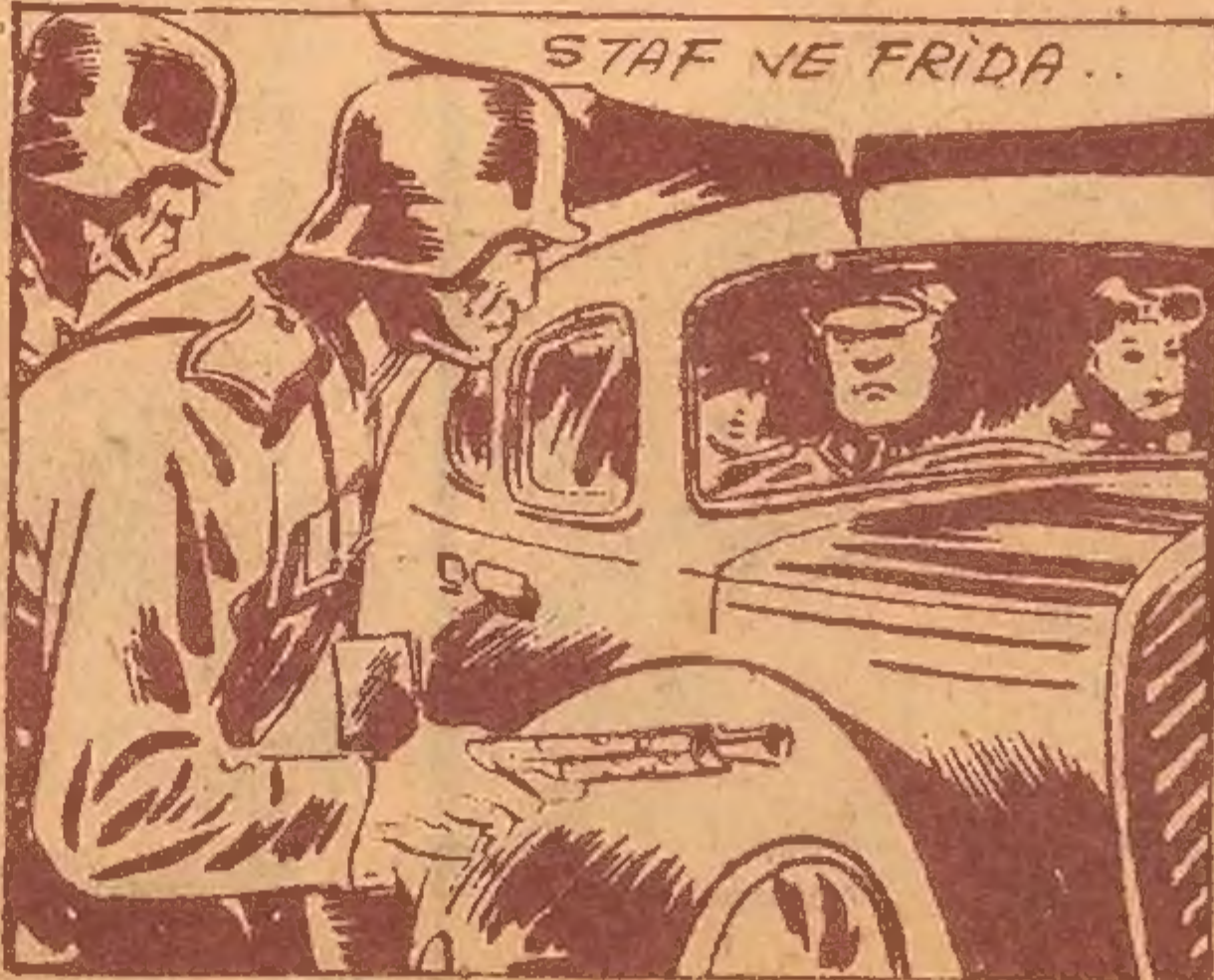
İŞTE.. GELİN BAKALIM.

BİR ALMAN BİZİ KURTARIYOR. İMKANI YOK.. BELKİ SAHİTE ALMANDIR.

DUR. KİMDİR O? OTOMOBİL KAPIYA YAKLAŞTI.

STAF VE FRIDA..

NÖBETÇİ KAPİYİ AÇTI VE OTOMOBİLİN UZAKLAŞMASINI SEYRETTİ. ÜÇ TE ESİR VARDI. NE YAPACAKLAR GECE YARISI..

ARKASI VAR

MANDRAKE ELMAS ÜLKESİ

BİNBİR ROMAN

SOĞUKTAN VE KORKUSUN-
DAN DONMUS GİBİ OLAN
NARDA, KENDİSİNİ ESİR
EDEN KORSANA SORUYOR
"DAHA NE KADAR GİDECE-
GİZ?"

"AZ KALDI AMA SURDA BİRAZ DURALIM.
ÇOCUKLARIN KARNI AÇIKMIŞTIR.
MARDA "SİZKİMSİNİZ? DİYE
SORUR. KORSAN "ANLATI-
YOR."

"BU SULARDA SENELERCE BALIK AVLADIM. BENDEN
USTA BALINA AVCISI YOKTU, AMA HEP KAPTANIN HE-
SABINA ÇALIŞMAK DANI BİKTİM."

ÖBÜR ÇOCUKLARA, MORUĞU SUYA ATIP BENİ KAPTAN
YAPMALARINI SÖYLEDİM. AMA KAPTAN MESELEYİ
HABER ALDI VE BENİ SUYA ATTI!"

BİRTÜ-
FEK VE Çİ-
BİNLA BİR
BUZ ADASININ
ÜZERİNE BİR-
KİVERDİ. ÖLECE-
GİMİ SANDILAR-
MA ÖLMEDİM."

AV AVLADIM VE BÖYLECE YAŞADIM. BİR GÜN BİR AYI
VURDUM. YAVRULARI VARDI. ONLARI YETİŞTİRDİM. KÖ-
PEK TERBİYE EDER GİBİ TERBİYE ETTİM."

BÜTÜN BU HAYVANLARI UFAK KEN ALDIM, YETİŞTİRDİM.
ONLAR BANA BİRER KÖPEK GİBİ YARDIM EDERLER.
BURALARA PEK GEMİ UGRAMAZ, AMA UGRAYANIN VAY
HALİNE. HER NE İSE, ARTIK GİDELİM. HAYDI ÇOCUK-
LAR!"

